

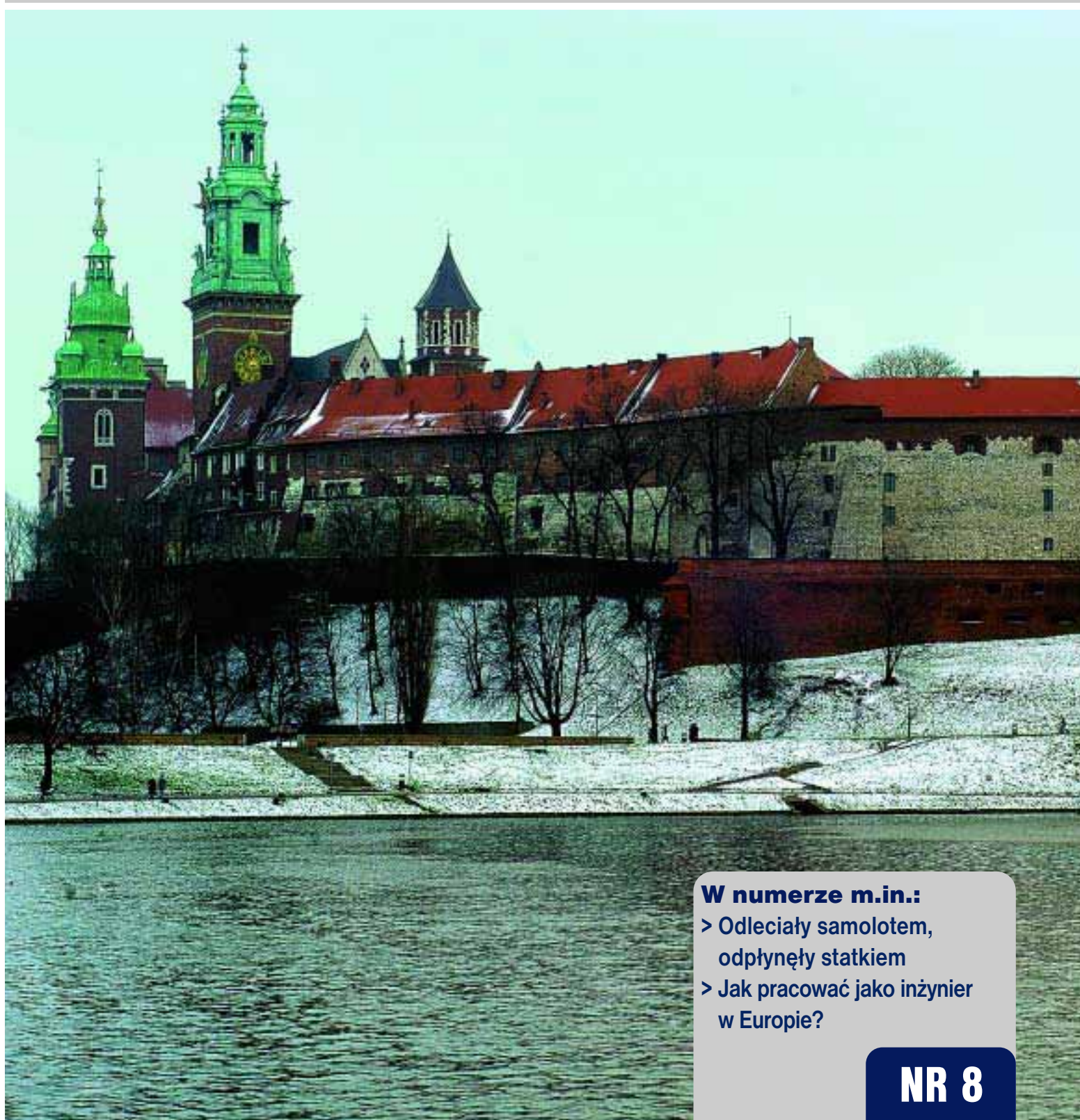
Budowlani

BIULETYN MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

GRUDZIEŃ 2004

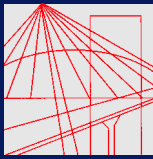
ISSN 1731-9110

W numerze m.in.:

- > Odleciały samolotem, odpłynęły statkiem
- > Jak pracować jako inżynier w Europie?

NR 8

**MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (MOiIB)
w KRAKOWIE**

ul. WARSZAWSKA 17 (I piętro)
31-155 KRAKÓW
tel.: (12) 630-90-60, 630-90-61
fax: (12) 632-35-59
www.map.iiib.org.pl
biuro czynne poniedziałek, środa,
piątek 9.00 – 14.00
wtorek, czwartek 12.00-18.00

Adres do korespondencji:

Małopolska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa w Krakowie
skrytka pocztowa 6
30-961 Kraków 5

Punkty Informacyjne w Tarnowie,
Nowym Sączu i Zakopanem
udzielają informacji
na temat działalności Izby oraz
przyjmują wnioski o wpisanie na listę
członków MOiIB w Krakowie

Tarnów, ul. Konarskiego 4

Terminy dyżurów:
wtorek i czwartek
w godz. od 15.00 do 17.00.
Tel. (014) 626-47-18.

Nowy Sącz,
ul. Kraszewskiego 44.

Terminy dyżurów:
trzy pierwsze czwartki miesiąca
w godz. 17.00 – 19.00
ostatni poniedziałek miesiąca
w godz. 14.00 – 17.00
Wiceprzewodniczący Rady MOiIB
pełni dyżur
w pierwszy i trzeci czwartek miesiąca
w godz. 17.00 – 18.00.

Zakopane, ul. Nowotarska 6 IIp.

Terminy dyżurów:
wtorki w godz. 11.00-13.00
czwartki w godz. 16.00-18.00
Tel. (018) 201-35-74.

Dyżury przewodniczącego Rady MOiIB
w każdy wtorek
w godz. 15.00 – 16.00
w siedzibie Izby

Dyżury sekretarza Rady MOiIB
w każdy czwartek
w godz. 16.00 - 17.00
w siedzibie Izby

Dyżur Okręgowego
Rzecznika Odpowiedzialności
Zawodowej
co drugą środę (parzystą)
w godz. 14.00 – 16.00

Dyżur przewodniczącego
Sądu Dyscyplinarnego
co drugą środę (parzystą)
w godz. 14.00 – 16.00

Dyżury członków Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
odbywają się w siedzibie Izby
w każdy czwartek
w godz. 15.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
lub jego zastępcy w sprawach
skarg i wniosków
– w każdy pierwszy czwartek miesiąca
w siedzibie Izby
w godz. 15.00 – 16.00

Punkt porad prawnych dla członków
MOiIB czynny w siedzibie Izby
w każdy wtorek
w godz. 17.00 – 18.00

Siedziba Małopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa
przy ul. Warszawskiej w Krakowie

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY MOiIB

Zygmunt Rawicki – przewodniczący
Antoni Kawik – wiceprzewodniczący
Jerzy Rasiński – wiceprzewodniczący
Grażyna Skoplak – sekretarz
Irena Bobulska-Pacek – skarbnik
Małgorzata Trębacz – członek
Wojciech Pawlikowski – członek
Zbigniew Kot – członek

SKŁAD OKRĘGOWEJ RADY MOiIB

1. Wojciech Biliński
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Andrzej Drożdż
4. Krystyna Duraczyńska
5. Zbigniew Dutka
6. Krzysztof Dyk
7. Paweł Fenrych
8. Henryk Hołota
9. Krzysztof Janusz
10. Antoni Kawik
11. Marek Kluczyński
12. Zbigniew Kot
13. Józef Mąka
14. Wojciech Pawlikowski
15. Bogusław Pilujski
16. Zygmunt Rawicki
17. Jerzy Rasiński
18. Jan Skawiński
19. Grażyna Skoplak
20. Wiesław Smoroński
21. Małgorzata Trębacz
22. Stefan Wieloch
23. Joanna Wingralek
24. Janina Wisor-Pronobis

**SKŁAD OKRĘGOWEJ
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ**

1. Stanisław Karczmarczyk – przewodniczący
2. Małgorzata Borsukowska-Stefaniczek
3. Stanisław Chrobak
4. Janusz Cieśliński
5. Krzysztof Dybaś
6. Piotr Kutyński
7. Artur Ludomirski
8. Hieronim Perczyński
9. Stefan Popławski
10. Krzysztof Siekierzyński
11. Tadeusz Sułkowski – wiceprzewodniczący
12. Jerzy Tworek – sekretarz

**SKŁAD OKRĘGOWEJ KOMISJI
REWIZYJNEJ**

1. Henryk Trębacz – przewodniczący
2. Tomasz Iwaszko
3. Jarosław Krzywiac
4. Danuta Opolska – sekretarz

5. Zygmunt Salwiński
6. Andrzej Turowicz – wiceprzewodniczący

**SKŁAD OKRĘGOWEGO
SĄDU DISCYPLINARNEGO**

1. Zbigniew Domostawski – przewodniczący
2. Zbigniew Braś
3. Ryszard Damijan
4. Czesław Grzesiak
5. Janusz Jedynak
6. Krzysztof Klass
7. Andrzej Kucharski – wiceprzewodniczący
8. Zbigniew Łagan
9. Krzysztof Majda – wiceprzewodniczący
10. Józef Potrzebowski
11. Elżbieta Ryzner – sekretarz
12. Tadeusz Szmigiel
13. Mieczysław Wiśniewski

**OKRĘGOWY RZECZNIK
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ**

1. Stanisław Abrahamowicz – rzecznik
2. Józef Czekajski – zastępca rzecznika
3. Wiktoria Konczewska – zastępca rzecznika

**DELEGACI NA I KRAJOWY ZJAZD
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

1. Stanisław Abrahamowicz
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Janusz Cieśliński
4. Andrzej Drożdż
5. Krystyna Duraczyńska
6. Zbysław Kałkowski
7. Stanisław Karczmarczyk
8. Antoni Kawik
9. Krystyna Korniak-Figa
10. Zbigniew Kot
11. Elżbieta Mierzowska
12. Jerzy Oprocha
13. Andrzej Pelech
14. Zbigniew Racoń
15. Zygmunt Rawicki
16. Leszek Reguła
17. Józef Szostak
18. Kazimierz Ślusarczyk

**CZŁONKOWIE MOiIB
WE WŁADZACH KRAJOWYCH
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (PIIB)**

1. Janusz Cieśliński – wiceprzewodniczący KKK
2. Zbysław Kałkowski – wiceprzewodniczący KR
3. Krystyna Korniak-Figa – przewodnicząca KKR
4. Jerzy Oprocha – członek KKR
5. Zygmunt Rawicki – członek KR
6. Leszek Reguła – członek KSD
7. Kazimierz Ślusarczyk – członek KR

Przewodniczący MOIIB
Zygmunt Rawicki

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

Kończący się rok skłania, jak zwykle, do refleksji i podsumowań. Z punktu widzenia globalnej polityki naszego państwa wobec budownictwa, nie możemy roku 2004 r. zaliczyć do najbardziej udanych. W kraju dramatycznie brakuje mieszkań, o czym mówił wiceminister Andrzej Bratkowski na spotkaniu w Rotterdamie. O wsparcie dla budownictwa, zwłaszcza mieszkaniowego, które zaowocowałoby ożywieniem całej gospodarki, apeluje Roman Nowicki, przewodniczący Kongresu Budownictwa. Polecamy Państwa lekturze wywiad, w którym mowa jest o wielu nierozwiązanych problemach polskiego budownictwa.

8. numer naszego biuletynu „Budowlani” postanowiliśmy w części oddać we władanie stowarzyszeniom naukowo-technicznym, których członkowie współtworzą izbę inżynierów budownictwa. Przewodniczący stowarzyszeń z naszego regionu prezentują swoje organizacje i najważniejsze wydarzenia, jakie miały miejsce w mijającym roku.

Pragnę zwrócić uwagę naszych Czytelników na przewodnik pt. „Jak pracować jako inżynier w Europie?”, którego pierwszą część zamieszczamy w bieżącym wydaniu biuletynu. Dotyczy on uznawania tytułów i kwalifikacji we wszystkich państwach członkowskich UE i czterech państwach EFTA.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna pod koniec listopada przeprowadziła już czwartą sesję egzaminacyjną na uprawnienia budowlane. Wrażeniami i spostrzeżeniami z tego egzaminu dzieli się przewodniczący OKK, dr inż. Stanisław Karczmarczyk.

W ostatnich dniach listopada odbyła się w Krakowie trzydniowa konferencja naukowo-techniczna REW-INŻ`2004 poświęcona inżynierskim problemom odnowy staromiejskich zespołów zabytkowych. Nasza izba była współorganizatorem tego spotkania inżynierów budownictwa, architektów i konserwatorów zabytków. Warto zapoznać się ze sprawozdaniem z konferencji. Następną odbędzie się dopiero za 2 lata.

Ponadto zamieszczamy aktualne informacje przygotowane przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. To tylko wstęp do kolejnych artykułów, w których będziemy omawiać konkretne przypadki łamania przepisów przez członków izby budownictwa.

Jak zwykle przed rozpoczęciem kolejnego kwartału przedstawiamy plan szkoleń, kursów, seminariów i konferencji organizowanych lub współorganizowanych przez MOIIB.

Z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia, Szanownym Koleżankom i Kolegom – członkom i sympatykom Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, składam serdeczne życzenia – zdrowia, radości i spokoju, a na Nowy 2005 Rok wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Z wyrazami szacunku
i koleżeńskimi pozdrowieniami

Zygmunt Rawicki
Przewodniczący MOIIB

„Budowlani” – Biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaguje zespół: Zygmunt Rawicki i Grażyna Skoplak.

Rada Programowa Biuletynu Informacyjnego MOIIB:

Anna Brykсы (SITK RP), Włodzimierz Drzyżdżyk (SITWM), Krystyna Korniak-Figa (PZITS), Andrzej Legutki (PZITB), Władysław Malinowski (SITPNIG), Zygmunt Rawicki (MOIIB), Grażyna Skoplak (MOIIB), Krzysztof Wincencik (SEP).

Wydawca – Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

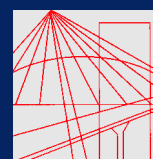
31-155 Kraków, ul. Warszawska 17, tel. 0-12 630-90-60, 630-90-61

Na okładce: Wawel Fot. Piotr Kędziński. Okładka zamykająca: panoramy miast będących siedzibami punktów informacyjnych MOIIB: Krakowa, Tarnowa, Nowego Sącza i Zakopanego.

Skład i łamanie: J&R Agencja Reklamowa, 31-573 Kraków, ul. Krymska 10/3

Druk: Nimay Poligrafia sp. z o.o.

Nakład 8100 egzemplarzy

SPIS TREŚCI:

O roli miast w UE -	str. 4
Co w Krajowej Radzie? -	str. 5
Korekta zasad dofinansowania -	str. 6
Wyraźna poprawa -	str. 7
Sprawy budownictwa odleciały samolotami, odpłynęły statkami -	str. 8-9
VI Konferencja Naukowo-Techniczna „Inżynierskie Problemy Odnowy Staromiejskich Zespołów Zabytkowych” -	str. 10
Informacja i edukacja -	str. 11
Najważniejszy tydzień w gospodarce wodnej -	str. 12
Najmłodsze wśród stowarzyszeń -	str. 13
Przed wszystkim dokształcanie -	str. 14
Pod znakiem jubileuszu -	str. 14 - 15
Służą ochronie zdrowia i środowiska -	str. 15
Jak pracować jako inżynier w Europie? -	str. 16 - 19
Odpowiedzialność zawodowa i dyscyplinarna... -	str. 20 - 21
Uprawnienia pod kontrolą -	str. 22 - 23
Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez MOIIB w I kwartale 2005 r. -	str. 26

O roli miast w UE

Szacujemy, że potrzeba nam 4-6 milionów mieszkań. Jest to polski problem.

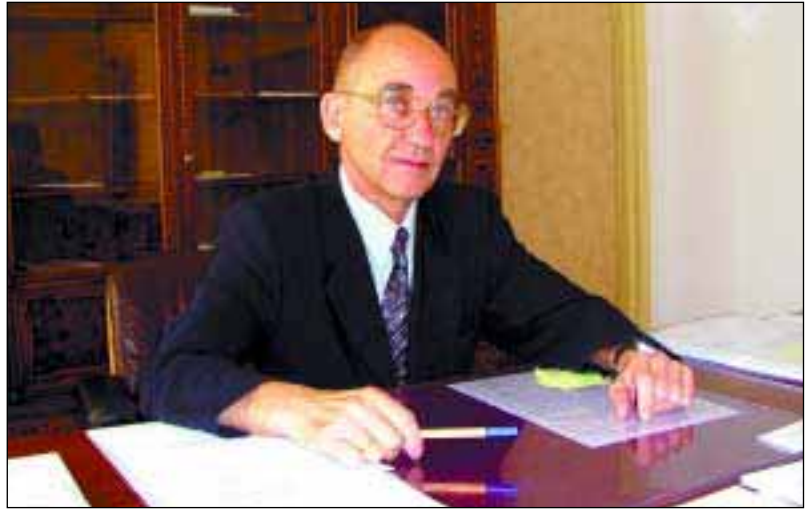
29 i 30 listopada 2004 r. w Rotterdamie w Holandii odbyło się spotkanie ministrów państw Unii Europejskiej w sprawie spójności terytorialnej oraz polityki miejskiej. Polskę reprezentowali Irena Herbst, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy oraz Andrzej Bratkowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury. Poniżej przedstawiamy fragmenty interesującego wystąpienia Andrzeja Bratkowskiego, wiceministra ds. budownictwa.

„Polityka miejska ma w Polsce długą tradycję. Jesteśmy spadkobiercą zarówno dobrego, jak i złego dziedzictwa. (...) W Polsce są 884 miasta, z czego 18 liczy powyżej 200 tys. mieszkańców i mieszka w nich 35 proc. ludności miejskiej. O strukturze przestrzennej decydują więc miasta małe (do 20 tys. mieszkańców), które stanowią 75 proc. liczby miast, oraz miasta średnie (20-50 tys. mieszkańców), których jest 15 proc. To są jednak tylko liczby, które nie odzwierciedlają w pełni naszych problemów.

Mamy dziedzictwo nierozwiązanych problemów mieszkaniowych. Żeby je rozwiązać powinniśmy w ciągu pokolenia podwoić powierzchnię mieszkań w naszych miastach. Szacujemy, że potrzeba 4-6 milionów mieszkań. Jest to polski problem, by polepszyć sytuację mieszkaniową naszych obywateli i zwiększyć wskaźniki – najniższe w Unii Europejskiej. Ale jeśli tuż za naszą zachodnią granicą są tysiące pustych mieszkań – problem nabiera innego wymiaru i przestaje być tylko polski. Dlatego musimy i chcemy współpracować w ramach Unii Europejskiej.

Następny składnik naszego dziedzictwa to krajobraz przestrzenny naszych miast. Chcemy wyrazić poparcie dla stanowiska Słowacji, podkreślającego ten problem. Teoretyczne koncepcje urbanistyczne z lat 30. zostały przejęte przez totalitarną władzę i pozostawały przez lata dogmatem, nie weryfikowanym narzędziami demokracji i wolnego rynku. Nasze miasta składają się więc z gigantycznych prefabrykowanych osiedli, które zaczynają rodzić coraz więcej problemów.

(...) Chcielibyśmy brać aktywny udział w wypracowaniu odpowiednich polityk, wymianie doświadczeń, ocenie skuteczności i wprowadzaniu instrumentów polityki miejskiej. Widzimy w tym głęboki sens nie tylko dla przyszłości Unii Europejskiej ale także dla przeciętnego obywatela Polski. (...) Poprzez miasta nastąpić może przepływ pozytywnych impulsów wzrostu na otaczające je regiony. Beneficjentami polityki miejskiej będą więc nie tylko sami mieszkańcy miast”.

Andrzej Bratkowski podsekretarz stanu ds. budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkalnictwa w Ministerstwie Infrastruktury.

Co w Krajowej Radzie?

Nowy cel działalności Izby polega na wykreowaniu i utrzymaniu godnej pozycji polskiego budownictwa na tle UE

Zbysław Kałkowski

Nasza Izba rozpoczyna konkretną działalność w organizacjach międzynarodowych. Podczas dorocznego spotkania w Brukseli ECEC, porozumienia 10 krajów, w których istnieją izby inżynierskie, radzono nad najistotniejszymi problemami dla tych inżynierów budownictwa, którzy zastanawiają się nad karierą zawodową na obszarze Unii Europejskiej.

Rozmawiano więc o wymianie usług inżynierskich na zasadzie wzajemności, o kryteriach i trybie przyznawania uprawnień do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w dostosowaniu do wymogów prawa w poszczególnych krajach. Zastanawiano się nad określeniem niezbędnych kwalifikacji, rodzajów studiów wyznaczonych uczelni, których ukończenie pozwala na starania o uzyskanie odpowiednich, krajowych uprawnień. Strona polska zgłosiła własną inicjatywę dotyczącą podpisywania umów bilateralnych między członkami ECEC, a także ogólnej umowy z wszystkimi członkami. Delegacji naszej Izby przewodniczył prof. Zbigniew Grabowski.

W ciekawej relacji z tego spotkania prezesi Grabowski i Radomski komentowali złożone układy, interesy i tendencje występujące w poszczególnych krajach. Zarysowuje się nowy – i niezbędny – cel działalności naszej Izby, polegający na wykreowaniu i utrzymaniu godnej pozycji polskiego budownictwa na tle UE.

Warto też wspomnieć o drugim spotkaniu międzynarodowym – choć o innym charakterze. Otóż Izba Projektowania Budowlanego, izba gospodarcza, bardzo blisko współpracująca z naszym samorządem zawodowym, zorganizowała w Warszawie Forum Polsko-Niemieckie. Gośćmi byli niemieccy architekci, właściciele firm projektowych, wykonawczych, deweloperzy. Program doskonale pomyślany i zrealizowany ujmował najpierw

wzajemne przedstawienie zagadnień ogólnych: prawnych i organizacyjnych procesu inwestycyjnego w obu krajach, a w drugim dniu rozmowy bezpośrednie, zawodowe i handlowe z polskimi przedstawicielami firm, prowadzone przy 20 stolikach. Obie strony - goście niemieccy i my - oceniliśmy pomysł i jego realizację jako bardzo udane i interesujące.

Pod koniec roku swoje sprawozdania złożyli: przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej. W tym roku rzecznik zarejestrował 55 spraw, z których zdołał załatwić – 25, kierując je do sądu lub umarzając. Natomiast Krajowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrzył 27 spraw. Gdy do tego dodać sprawy obu organów rozpatrywane najpierw w okręgach, rysuje się obraz zbyt często jest zmuszony reagować na nieprzestrzeganie prawa przez członków Izby, wykonujących zawód inżyniera budownictwa. Obaj przewodniczący podkreślali, że rozpatrywane są jedynie wykroczenia wobec obowiązującego prawa – brak na razie czasu i możliwości rozpatrywania postępowań niezgodnych z zasadami etyki zawodowej! To ważne, jedno z podstawowych zakresów samookreślenia się środowiska, czeka dopiero na podjęcie.

23 listopada odbyły się – równocześnie we wszystkich okręgach – egzaminy na uprawnienia budowlane. Odsetek udanych, zaliczonych egzaminów tym razem jest wysoki, ponad 80 proc.

Prezydium Rady prowadzi dyskusję nad określeniem zasad, form, kryteriów przyznawania pomocy koleżeńskiej. Jest wiele rozbieżnych propozycji wśród rad okręgowych i w komisji, którą w tym celu powołała Rada Krajowa. Jeszcze trzeba nad tym popracować.

Zbysław KAŁKOWSKI

KALENDARIUM MOIIB

- ◆ 04.11.04 – zebranie Rady Programowej Biuletynu „BUDOWLANI”
- ◆ 05-06.11. – zebranie sekretarzy Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa i członków komisji prawno-regulaminowej w Otwocku k. Warszawy z udziałem Grażyny Skoplak i Andrzeja Pełecha
- ◆ 09.11.04 – zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- ◆ 10.11.04 – wydanie Biuletynu BUDOWLANI Nr 7
- ◆ 16.11.04 – zebranie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- ◆ 18.11.04 – zebranie Zespołu Problemowego ds. szkolenia i stałego doskazywania
- ◆ 19.11.04 – zebranie prezesów Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa Polski Południowej w Katowicach z udziałem Zygmunta Rawickiego

- ◆ 19.11.04 – szkolenie nt. „Krajowych rozwiązań tuneli drogowych w aspekcie bezpieczeństwa przeciwpożarowego”.
- ◆ 19-20.11. – zebranie przewodniczących Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych i Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej w Otwocku k. Warszawy z udziałem Krzysztofa Majdy i Wiktorii Konczewskiej
- ◆ 19-21.11. – szkolenie Okręgowych Komisji Rewizyjnych w Wiśle k. Bielska Białej z udziałem przedstawicieli Małopolskiej, Śląskiej i Świętokrzyskiej OIIB

dokończenie na str. 11

Korekta zasad dofinansowania...

... udziału w konferencjach, sympozjach, seminariach, kursach i wycieczkach naukowo-technicznych

Mając na względzie wynikający z artykułu 8 Ustawy z dnia 15.12.2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów obowiązek współdziałania w doskonaleniu kwalifikacji zawodowych oraz prawo członków Izby do korzystania z pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, określone w par. 16 Statutu PIIB, opracowaliśmy skorygowane zasady dofinansowania indywidualnego uczestnictwa członków MOIIB w imprezach naukowo-technicznych organizowanych przez SNT lub innych organizatorów.

Każdy z członków MOIIB ma prawo występowania corocznie o dofinansowanie indywidualnego uczestnictwa w imprezach naukowo-technicznych obejmujących: konferencje, sympozja, seminaria, kursy i wycieczki.

Członek MOIIB może w danym roku kalendarzowym wystąpić o dofinansowanie uczestnictwa w większej liczbie imprez, jednak łączna kwota dofinansowania nie może przekroczyć 250,00 PLN.

W wyjątkowych przypadkach Zespół Problemowy ds. SiSD po uzgodnieniu z przewodniczącym Rady MOIIB może zaopiniować dofinansowanie na kwotę wyższą niż 250 zł/rok.

Warunkiem dofinansowania jest złożenie wniosku (Załącznik nr 1) wraz z imiennym dowodem wpłaty poświadczonym własnoręcznym podpisem w biurze MOIIB przez osobę zainteresowaną udziałem w imprezie.

Złożone wnioski o dofinansowanie rozpatruje Zespół Problemowy ds. Szkolenia i Stałego Doksztalcania, który je opiniuje na swoim najbliższym posiedzeniu, w ramach rocznego limitu przydzielonego przez Radę MOIIB. Opinie o przyznaniu dofinansowania podejmowane są zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym członków zespołu.

Ostateczną decyzję o przyznaniu dofinansowania podejmuje Prezydium lub Rada MOIIB.

Dofinansowanie przekazywane jest na konto organizatora imprezy naukowo-technicznej lub osoby wnioskującej, wskazane we wniosku.

Rejestr przyznaczonych i przekazanych dofinansowań prowadzi biuro MOIIB.

Niniejsza korekta zasad dofinansowania obowiązujących od 01.06.2003 r., została przyjęta przez Zespół ds. Szkolenia i Stałego Doksztalcania członków MOIIB na zebraniu w dniu 26.10.2004 r. i zatwierdzona przez Prezydium Rady MOIIB w dniu 30.11.2004 r.

Załącznik nr 1

WNIOSEK O DOFINANSOWANIE UCZESTNICTWA w imprezie naukowo-technicznej

Nazwisko i imię członka MOIIB:

Adres zamieszkania:

Tel./ e-mail:

Nr konta bankowego: organizatora imprezy / członka MOIIB (nr konta osobistego) ^{*)}

Nr ewidencyjny członka MOIIB:

NIP członka MOIIB:

PESEL członka MOIIB:

URZĄD SKARBOWY członka MOIIB (adres + kod pocztowy):

Wnioskuję o dofinansowanie udziału w imprezie naukowo-technicznej pt:

Impreza zorganizowana przez:

Termin i miejsce imprezy:

Koszt udziału w imprezie:....., w załączeniu ksero imiennego dowodu wpłaty potwierdzone własnoręcznym podpisem.

Wysokość wnioskowanego dofinansowania w PLN:

(podpis wnioskodawcy)

Potwierdzenie opłacenia składki członkowskiej:

Kwota dofinansowań przyznaczonych w bieżącym roku w PLN:

Data złożenia wniosku w biurze MOIIB:

Data rozpatrzenia wniosku przez Zespół ds. SiSD:

Opinia Zespołu ds. SiSD:

Proponowana kwota dofinansowania w PLN:

Łączna kwota dofinansowań w ciągu roku:

(podpis przewodniczącego ZP-SiSD MOIIB)
dr inż. Wojciech Biliński

Podpisy członków ZP-SiSD MOIIB:

.....

(PZITB) (PZITS) (SEP) (SITK-RP) (ZM-RP) (SITWiM) (SITPNiG)

^{*)} niepotrzebne skreślić

Wyraźna poprawa

IV sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane jako sprawdzian kandydatów do Izby i Komisji Kwalifikacyjnej

Stanisław Karczmarczyk

29 listopada Komisja Kwalifikacyjna zakończyła kolejną, IV sesję egzaminu na uprawnienia budowlane. Jest to bardzo ważne wydarzenie w życiu naszej Izby. Jakość zdawania egzaminów oznacza bowiem jakość przygotowania inżynierów do roli projektantów i do obowiązków związanych z realizacją procesów budowlanych.

Zestawienie liczby kandydatów do ostatniego egzaminu, według aktualnego podziału na specjalności i specjalizacje, ilustruje załączona tabela. Z danych zawartych w zestawieniu wynika, że w ostatniej sesji 89,7 proc. spośród przystępujących do egzaminu uzyskało pozytywny wynik i tym samym decyduje o nadaniu uprawnień budowlanych.

Jeżeli porównać te wyniki egzaminów z efektami ilościowymi z poprzednich egzaminów (52 proc. na I egzaminie, 80 proc. na II egzaminie i 87 proc. na III egzaminie), to widać wyraźną tendencję procentowego wzrostu pozytywnych wyników egzaminu. Jest to tendencja przeciwna do wyników podobnych egzaminów kwalifikacyjnych przeprowadzanych w innych samorządach zawodowych. Poprawa zdawalności wynika z polityki naszej Izby. Jej głównym założeniem jest systematyczne podnoszenie kwalifikacji inżynierów, ale podnoszenie poziomu odbywa się poprzez mechanizmy ułatwiające właściwe przygotowanie do egzaminu, a nie po-

zez piętrzenie trudności i wymagań w stosunku do kandydatów na członków naszego samorządu. Celowi temu między innymi sprzyja wielokrotnie komentowane na tych łamach udostępnienie banku pytań testowych na stronach internetowych Izby. Również realizowany model egzaminu ustnego, zakładający możliwość przygotowania się na podstawie dostępnych przepisów i norm, preferuje rozwijanie umiejętności właściwego korzystania z dostępnych źródeł informacji w trakcie podejmowania decyzji związanych z projektowaniem i nadzorem.

Z ostatnich analiz i dyskusji prowadzonych na forum Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej wynika, że w obowiązującym zesta-

wie pytań do egzaminu na uprawnienia budowlane, sprawy przygotowania fachowego są uwzględnione w niewystarczającym stopniu. W trakcie dalszych korekt zestawu pytań uwzględnione zostaną w szerszym zakresie zestawy pytań związanych ze znajomością obowiązujących norm, a tym samym stworzymy możliwość bardziej wnikliwej oceny przygotowania zawodowego.

Członkowie zespołów egzaminacyjnych stwierdzają na ogół dobry poziom przygotowania zdających. Jest to zatem raczej następstwo ułatwień w sposobie przygotowania, a nie obniżenia poziomu wymagań.

Ten komentarz jest zamieszczony nieprzypadkowo. Polityka poszczególnych samorządów, wyrażająca się w ułatwianiu bądź utrudnianiu dostępu do zamkniętego zbioru uprawnionych do wykonywania zawodu, jest przedmiotem ocen upowszechnianych między innymi poprzez media. Niewłaściwe postępowanie w tym zakresie mogłoby być traktowane jako nadużywanie udzielonego ustawą zaufania społecznego dla naszego samorządu i rodzi oskarżenia o zamykanie dostępu do zawodu młodym kadrom.

Wyrażam przekonanie, że dobre przygotowanie do egzaminów przełoży się na wzrost jakości usług naszej kadry w budownictwie.

Stanisław KARCZMARCZYK

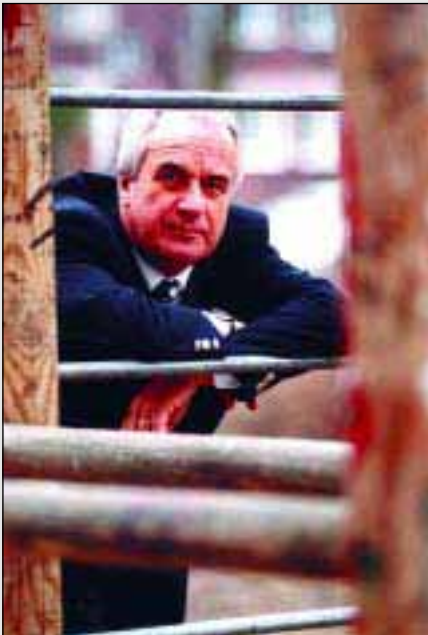
Tabela nr 1
Wyniki II sesji egzaminacyjnej 2004 r., przeprowadzonej w dniach 23 - 29 listopada 2004 r. przez Okręgową Komisję Kwalifikacyjną MOIIB

1 specjalność	2 liczba osób, które przystąpiły do egzaminu + odwołania	3 liczba osób, które przystąpiły do egz. pisemnego	4 liczba osób, które zdały test i dopuszczonych do egz. ustnego	5 liczba zdających egz. ustny + odwołania	6 liczba osób, które zdały egz. ustny	7 %osób, które zdały egzamin na uprawnienia (6/2)
architektoniczna	4	4	4	4	4	100%
konstrukcyjno-budowlana	69	68	62	63	61	88%
drogowa	6	6	4	4	4	66%
mostowa	9	9	9	9	9	100%
instalacyjna - elektryczna	12	12	12	12	12	100%
instalacyjna - sanitarna	26	26	24	24	23	88%
RAZEM OIIB	126	125	115	116	113	89,7%

Sprawy budownictwa odleciały

- Nie jest możliwe ożywienie budownictwa bez pieniędzy

Roman Nowicki

- Czy mijający 2004 r., był najgorszym rokiem dla polskiego budownictwa? Żle się dzieje w budownictwie mieszkaniowym, brak zapowiadanych sukcesów, jeśli chodzi o budowę dróg i autostrad, do tego kłody pod nogi w postaci niestabilnego prawa rzucane inwestorom. Czy takie odczucia inwestorów i budowlanych znajdują potwierdzenie u specjalisty?

- Jest źle, a wręcz coraz gorzej. Światowe Forum Ekonomiczne w Davos, sporządzając swój ostatni raport, oceniło, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy Polska spadła aż o 15 pozycji w rankingu atrakcyjności inwestowania. W Europie znaleźliśmy się na ostatnim miejscu, jako kraj najbardziej nieprzyjazny inwestorom. Mamy coraz gorsze prawo, coraz gorsze kadry.

To będzie fatalny rok dla budownictwa mieszkaniowego, ponieważ Polska od wielu lat nie ma polityki mieszkaniowej. Ostatni spis powszechny wykazał, że brakuje nam 1,5 miliona mieszkań. Przez 12 lat, jakie upłynęły między spisami, przybyło 400 tys. rodzin bez mieszkań. To głównie młodzi ludzie bez żadnych perspektyw mieszkaniowych. Za 10 miesięcy br. oddaliśmy do użytku o 40 proc. mieszkań mniej niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. W samym budownictwie indywidualnym o ponad 50 proc. mniej. 2004 r. zamkniemy liczbą około 100 000 nowo wybudowanych mieszkań. To naprawdę mało, jak na nasze potrzeby i możliwości. Zamiast gonić świat, tylko się cofamy.

- Budownictwo mieszkaniowe to zaledwie niewielka składowa całego budownictwa, ale część bardzo wrażliwa społecznie. Jak to się dzieje, że koniunktura w mieszkaniówce najszybciej oddziałuje na koniunkturę w całej gospodarce?

- Budownictwo mieszkaniowe jest wrażliwe i drażliwe społecznie. Nie bez przyczyny wielu ekspertów w Polsce uważa, że tragiczny niż demograficzny, który nadsięgnął nad nasz kraj jak czarne

chmury, jest spowodowany w głównej mierze brakiem mieszkań. Jeśli chodzi o budownictwo mieszkaniowe Polska pod każdym względem plasuje się na ostatnim miejscu w Europie. Jeśli w UE przypada średnio 450 mieszkań na 1000 mieszkańców, to w Polsce tylko 320. Jeśli tam buduje się średnio 5 – 7 nowych lokali na 1000 mieszkańców, to u nas tylko 2 - 3. A inne kraje nie mają takiego deficytu mieszkań jak my. Wyprzedziły nas nawet takie „biedne” kraje, jak Rumunia czy Bułgaria, o Słowacji, Czechach czy Węgrach nie wspominając.

Budownictwo, a szczególnie budownictwo mieszkaniowe, jest na całym świecie uznawane za lokomotywę gospodarek. Zostało udowodnione, że każde nowe miejsce pracy w budownictwie generuje około 3 miejsc pracy w całej gospodarce. Badania sprzed dekady wykonane przez Instytut Gospodarki Mieszkaniowej wykazały, że każda złotówka ze środków publicznych, zainwestowana w ożywienie budownictwa mieszkaniowego, wraca do budżetu w postaci dwukrotnie wyższych wpływów z podatków. Ludzie mają pracę, firmy zlecenia, rośnie popyt konsumpcyjny na artykuły wyposażenia wnętrz (znowu praca i zlecenia), rosną ogólne dochody, dzięki którym ludzie wydają pieniądze na różne dobra. Na każdym etapie tego łańcucha odprowadza się podatki. Nie bez znaczenia jest aspekt społeczny tego procesu: ożywienie w budownictwie powoduje wzrost liczby tanich miejsc pracy, co ogranicza patologie i daje perspektywę młodemu pokoleniu.

- Czy politycy tego nie wiedzą, czy nie chcą słuchać ekspertów?

- Politycy najczęściej odpowiadają, że Polski nie stać na wielki program mieszkaniowy, bo kraj przeżywa trudności gospodarcze, a rodziny nie dysponują środkami na kupno mieszkania. Nie ma więc nie wielkiego popytu. Jednak mieszkania są drogim towarem i żaden kraj europejski, niezależnie od zamożności, nie pozostawia rodzin samych z tym problemem. Kraje europejskie, aby wykorzystać ten pozytywny wpływ budownictwa na

samolotami, odpłynęły statkami

– mówi Roman Nowicki, przewodniczący Kongresu Budownictwa

rozwój gospodarczy i pomóc rodzinom, przeznaczają na mieszkalnictwo przynajmniej 1- 3 proc. PKB rocznie, a Polska zaplanowała na 2005 r. na ten cel zaledwie 0,1 proc. PKB. Jest to najgorszy budżet po wojnie! Nawet w słabym dla gospodarki roku 1992 przeznaczono na budownictwo mieszkaniowe 2 proc. PKB.

- We wszystkich państwach starej UE sprawy szeroko pojętego budownictwa, w tym sprawy mieszkaniowe, nadzorowane są przez osobne ministerstwo. U nas też tak było aż do reorganizacji administracji państwowej, kiedy to powstał moloch – Ministerstwo Infrastruktury. Jeszcze do końca ub. roku mieliśmy przynajmniej urząd centralny – UMIRM – który reprezentował tę tematykę. Teraz – zaledwie kilka departamentów. Sprawy budownictwa odleciały samolotami, odpłynęły statkami...

- To skandal, że nie mamy w Polsce obecnie ministerstwa budownictwa. Uważam, że za to powinni imiennie odpowiedzialnie politycy, którzy do tego dopuścili. Funkcjonowanie tego sektora gospodarki w Ministerstwie Infrastruktury nie ma sensu. Na ten resort są takie naciski spowodowane bardzo ważnymi sprawami biznesowymi związanymi z transportem – lotnictwem, gospodarką morską, autostradami, że na budownictwo brakuje już miejsca i uwagi.

- Od dwóch lat działają w naszym kraju samorządy zawodowe inżynierów budownictwa, architektów i urbanistów. Czy uważa Pan, że izby się sprawdziły? Czy Kongres Budownictwa Polskiego oczekuje współpracy z samorządem zawodowym?

- My już ściśle ze sobą współpracujemy. Uważam, że w tym okresie przejściowym, w jakim się znaleźliśmy, izby podtrzymują etos zawodów związanych z budownictwem. Praca budowlanych jest odbierana słusznie jako wykonywanie zawodu zaufania publicznego, bowiem to od umiejętności inżynierów i techników zale-

ży bezpieczeństwo użytkowników wzniesionych przez nich obiektów. Dlatego te profesje wymagają czystości, uczciwości. Czuwają nad tym samorządy zawodowe. Oczywiście, układ na razie jest dynamiczny – czasami słyszę o wzajemnym wcho-

dzeniu sobie w parady architektów i urbanistów, ale z czasem zakresy działania konkretnych izb staną się bardzo klarowne.

- Jeszcze dwie – trzy dekady temu budownictwo polskie było naszą dumą eksportową i, obok górnictwa, podstawową i napędową siłą naszej gospodarki. Dzisiaj zostało mocno zdegradowane. Czy jest to sytuacja odwracalna?

- Nic nie straciliśmy z tych ocen. Nasi robotnicy i inżynierowie są uznawani za najlepszych na świecie. Tracimy na skutek wielkiej przewagi kapitałowej przedsiębiorstw zachodnich i często nieuczciwej konkurencji. W budownictwie miesz-

kaniowym mamy kryzys na własne życzenie. Mamy już dość gadulstwa, a programów w nadmiarze. Dla mnie wykładnikiem dobrej woli rządu i polityków byłby kształt budżetu. Nie jest możliwe ożywienie budownictwa mieszkaniowego bez pieniędzy. Żeby odnieść sukces, należy zainwestować. Z 0,1 proc. PKB niczego nie osiągniemy. Gdyby na budownictwo przeznaczyć choć 1 proc. PKB, można by było pomarzyć o pociągnięciu całej gospodarki. Do odzyskania swojej wiodącej pozycji w gospodarce budownictwo potrzebuje decyzji polityków.

- Jakich zmian w dziedzinie polityki mieszkaniowej i inwestycyjnej możemy się spodziewać w przyszłym roku? A czego powinniśmy sobie życzyć, aby 2005 rok był lepszy dla budownictwa niż ten mijający?

- Niestety, budżet jest w zasadzie przegłosowany i w tej sytuacji, jakich by obietnic nie składano, to nie ma mowy o znacznym ożywieniu w budownictwie mieszkaniowym. Poprawy się więc nie spodziewam, ale przecież coś trzeba robić. Moim zdaniem, należy wrócić do rozmów na temat organizacji budownictwa pomyślanego jako całość. Warto powalczyć o godną reprezentację spraw budowlanych w formie organu centralnego. To mogłoby się odbyć bezkosztowo, bowiem już teraz funkcjonują różne instytucje centralne i rozproszone w ministerstwach departamenty. Konieczne jest również uchwalenie, na wzór innych krajów europejskich, narodowego programu budownictwa mieszkaniowego na okres najbliższych 10 lat. Tego więc życzymy sobie wspólnie na ten nadchodzący 2005 r.

**Rozmawiała
Aleksandra VEGA**

Kongres Budownictwa – działająca od lat instytucja ekspercka i opiniotwórcza, skupiająca 22 największe organizacje pozarządowe budownictwa.

VI KONFERENCJA NAUKOWO-TECHNICZNA „INŻYNIERYJNE PROBLEMY ODNOWY STAROMIEJSKICH ZESPOŁÓW ZABYTKOWYCH”

Dyskusja budowlanych, architektów i konserwatorów

Pod patronatem prezydenta Krakowa, prof. Jacka Majchrowskiego, 24 – 26 listopada 2004 roku odbyła się VI Konferencja Naukowo-Techniczna REW-INŻ KRAKÓW 2004. Została zorganizowana przez Komisję Budownictwa PAN Oddział w Krakowie, Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, Krakowski Oddział PZITB i Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa przy współudziale Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa. Nawiązywała ona do tradycji poprzednich pięciu konferencji, które odbyły się w Krakowie w latach 1980, 1986, 1990, 1998 i 2000.

Podstawowym celem konferencji była prezentacja i wymiana informacji o rozwiązaniach technicznych i technologicznych, stosowanych w odnowie staromiejskich obiektów zabytkowych, a także przedyskutowanie praktycznych doświadczeń związanych z odnową zasobów budownictwa w zespołach zabytkowych miast. W konferencji uczestniczyło około 150 osób z całego kraju, z 12 ośrodków naukowo-technicznych oraz 3 z zagranicy – ze Słowacji, Czech i Niemiec.

W otwarciu konferencji uczestniczyli m.in. wiceprezydent miasta Krakowa Henryk Bałkiewicz, małopolski wojewódzki konserwator zabytków Jan Janczykowski, członek wydziału IV PAN prof. Witold Cęckiewicz, rektor Politechniki Krakowskiej prof. Marcin Chrzanowski, dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej prof. Jacek Śliwiński, przewodniczący Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków dr hab. inż. Jerzy Jasieńko, naczelnik w Departamencie Ochrony Zabytków w Ministerstwie Kultury mgr inż. arch. Maria Smarzyńska,

miejski konserwator zabytków mgr inż. arch. Genowefa Zań-Ograbek, sekretarz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa dr inż. Janusz Rymśza.

Na konferencję napłynęły życzenia m. in. od prezesa Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego mgr inż. arch. Andrzeja Urbana, przewodniczącego PZITB mgr inż. Tadeusza Nawracaja, prezesa PIIB prof. Zbigniewa Grabowskiego. Obrady toczyły się w 10 sesjach. Pierwsza poświęcona była pamięci zmarłego w czerwcu 2004 roku prof. Romana Ciesielskiego, przewodniczącego Komitetu Naukowego obecnej Konferencji i przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego i Naukowego dwóch poprzednich konferencji REW-INŻ. Sylwetkę prof. R. Ciesielskiego przedstawił prof. Zbigniew Janowski, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego konferencji REW-INŻ. 2004.

W czasie spotkania przedstawiono 52 referaty opublikowane w dwóch tomach materiałów konferencyjnych. W każdej sesji odbywała się dyskusja, w której odnotowano około 40 wystąpień merytorycznych. Referaty przedstawiały aktualne wyniki badań, problemy projektowe, konserwatorskie, zagadnienia materiałowo-technologiczne, konstrukcyjne, geotechniczne, dotyczące infrastruktury oraz trwałości, zabezpieczenia i utrzymania obiektów i zespołów zabytkowych. Oto nazwiska autorów ciekawych referatów: W. Affelt, W. Biliński, W. Cęckiewicz, R. Ciesielski, K. Furtak, L. Goretzki, M. Gryczmański, W. Grzybowska, J. Janczykowski, Z. Janowski, A. Kadłuczka, S. Karczmarczyk, J. Kawecki, M. Kosiorek, A. Koss, M. Kumor, L. Kurowski, A. Kwiecień, J. Kysel, A. Lachiewicz-Złotowska, C. Madryas, J. Marczak, Z. Mielczarek, J. Mierzwa, J. Naborczyk, M. Niedostatkiwicz, P. Noakowski, P. Obracaj, R. Orłowicz, Z. Orłowski, M. Pavlik, I. Pluska, K. Pogan, W. Radomski, Z. Rawicki, A. Rudnicki, L. Runiewicz, J. Rymśza, P. Stępień, B. Stępniewska-Janowska, K. Stypuła, K. Szulborski, Cz. Szymczak, M. Ullrich, L. Wysokiński, W. Wołowicki, E. Zaitz.

W drugim dniu konferencji jej uczestnicy zwiedzili Wawel. Zapoznali się z odnową budowlaną i konserwatorską Baszty Sandomierskiej. Celem wycieczki programowej był również Rynek Krakowski, na którym aktualnie odbywa się wymiana nawierzchni.

Uczestnicy konferencji, jako jedni z niewielu gości w Krakowie, zeszli do części podziemi znajdującej się pod Rynkiem. Z tą, niedostępną dzisiaj częścią krakowskiego Rynku, inżynierowie budownictwa i konserwatorzy wiążą duże nadzieje. Być może w przyszłości będą mogli ją zwiedzać turyści.

W dyskusji podano wiele interesujących praktycznych wniosków, dotyczących np. zachowania autentyzmu w konserwacji, rozwiązań komunikacyjnych w miastach zabytkowych, stosowania nowych materiałów i instalacji w budynkach zabytkowych.

Konferencja została bardzo przychylnie przyjęta i oceniona przez jej uczestników. Informacje o spotkaniu architektów, inżynierów budownictwa i konserwatorów ukazały się w radiu i telewizji regionalnej oraz prasie krakowskiej, m.in. w „Dzienniku Polskim” obszerny artykuł pt „Trójporozumienie na rzecz zabytków”. Wstępnie ustalono, że kolejna, VII konferencja odbędzie się w Krakowie na wiosnę w 2006 roku. Przewiduje się wydanie materiałów pokonferencyjnych (tom III), zawierających informacje o przebiegu merytorycznym konferencji, w tym referaty wygłoszone dodatkowo, a nie zamieszczone

w materiałach konferencyjnych, dyskusję, omówienie przebiegu konferencji wraz z podsumowaniem oraz spis uczestników konferencji.

Komplet materiałów konferencyjnych wraz z tomem pokonferencyjnym w cenie 165 zł można nabyć w Krakowskim Oddziale PZITB, ul. Straszewskiego 28, 31-113 Kraków., tel. /fax (012-4223083).

Zygmunt RAWICKI

Informacja i edukacja

*Żaden inny oddział w kraju
nie wydaje podobnego podręcznika*

Andrzej Kollbek

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczpospolitej Polskiej Oddział w Krakowie, skupia 539 inżynierów i techników, działających w 22 kołach lub klubach. Od 6 września 2004 r. oddziałem krakowskim kieruje Andrzej Kollbek.

Celem statutowym Oddziału krakowskiego SITK jest:

- działalność naukowo-techniczna, informacyjno-edukacyjna, kulturalna, na rzecz rozwoju transportu, na rzecz ochrony zabytków transportu i upamiętniania ich twórców oraz praca dla dobra członków, a w szczególności:
 - wypracowywanie i utrzymanie wysokiej rangi zawodowej inżynierów i techników transportu,
 - umożliwienie i pomoc członkom w pogłębianiu i aktualizacji wiedzy technicznej i podnoszeniu kwalifikacji zawodowych,
 - działalność wydawnicza i popularyzatorska
 - sportowo-rekreacyjna,
 - działalność na rzecz postępu i rozwoju transportu,
 - wyrażanie opinii i wnoszenie postulatów do władz w sprawach problematyki transportu,
 - prowadzenie ośrodka rzeczoznawstwa.

Spośród wielu imprez o różnorodnym charakterze, zorganizowanych w mijającym roku przez krakowski oddział SITK, na wyróżnienie, jako szczególnie ciekawe, zasługują:

Konferencje naukowo-techniczne (zorganizowano ich 6) podejmujące różnorodną interesującą naszych członków tematykę:

1. Polski przemysł i zaplecze naprawcze transportu kolejowego w warunkach konkurencji na europejskim rynku kolejowym.
2. Odwodnienie dróg i ulic a ekologia – prawo, projektowanie, wykonawstwo.
3. Aktualne problemy regionalnego transportu pasażerskiego w Polsce.
4. Zarządzanie ruchem na drogach – prawo, projektowanie, wykonawstwo.
5. Nowoczesne technologie i systemy zarządzania w transporcie kolejowym
6. XIX Dni Techniki w Małopolsce, podczas których zapoznano uczestników z nowościami technicznymi, takimi jak projektowanie mostów w świetle norm europejskich, uwarunkowania dotyczące projektowania obejść miast, nowe geosyntetyki w budownictwie drogowym, nowa technologia stabilizacji gruntów słabych co do nośności, technologie budowy tuneli głębokich i inne.

Związane z konferencjami zeszyty naukowo-techniczne oddziału, zawierające zbiory referatów i prezentacji przedstawianych na zorganizo-

wanych przez Oddział konferencjach. Zeszyty są wydawane w jednolitej szacie graficznej, w bieżącym roku wydano 6 materiałów konferencyjnych, a dodatkowo w Oddziale przygotowano i wydano zeszyt nr 13 z serii Monografie – „Krajowy zarobkowy przewóz osób i rzeczy, materiały przygotowujące do uzyskania certyfikatu kompetencji zawodowych”. Jesteśmy jedynym w Polsce wydawcą tego podręcznika.

Kursy przygotowujące do egzaminu dla osób ubiegających się o certyfikat kompetencji zawodowych w drogowym krajowym i międzynarodowym transporcie osób i rzeczy. 8 edycji kursów ukończyło 90 osób. Złożyły one egzamin przed Państwową Komisją i uzyskały stosowny certyfikat (zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury).

Działalność gospodarcza, umożliwiająca finansowanie wydatków statutowych to 11 opracowań badawczych w dziedzinie transportu zbiorowego i 3 prace z dziedziny inżynierii ruchu oraz 14 opracowań w dziedzinie transportu drogowego i kolejowego, wykonanych w Ośrodku Rzeczoznawstwa, pozyskiwanych w drodze udziału w przetargach zgodnie z ustawą „Prawo o zamówieniach publicznych”. Prace wykonywane były nie tylko dla Krakowa, lecz również dla Łodzi, Katowic, Chrzanowa, Zawiercia, Olsztyna. W prace Ośrodka Rzeczoznawstwa zaangażowanych jest około 20 – 30 rzeczoznawców i specjalistów SITK. Prace miały charakter naukowo-badawczy, projektowy (różne stadia projektowania), jak i opiniodawczy.

Konkursy na najlepsze prace dyplomowe dla absolwentów szkół wyższych i szkół średnich w dziedzinie transportu i budownictwa komunikacyjnego organizowane nieprzerwanie od 35 lat. Celem konkursów jest zachęcenie do rozszerzania wiedzy, samodzielnego myślenia, podniesienie ogólnego poziomu prac poprzez stworzenie wewnętrznej rywalizacji oraz zachęcenie do społecznej działalności w Stowarzyszeniu. W bieżącym roku do konkursu zgłoszono 14 prac z krakowskich wyższych uczelni – Politechniki Krakowskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej i Akademii Sztuk Pięknych oraz 8 prac z krakowskich szkół średnich – dawnego Technikum Kolejowego i Technikum Gospodarki Wodnej i Budownictwa Drogowego. Prace ocenione najwyżej przez sąd konkursowy zostały nagrodzone, wszyscy uczestnicy uzyskali dyplomy, a sama uroczystość ogłoszenia wyników i rozdania nagród odbyła się w Sali Obrad UM Krakowa.

**Prezes SITK RP oddział w Krakowie
mgr inż. Andrzej KOLLBEK**

dokończenie ze str. 5

- ♦ 22.11.04 – zebranie Zespołu Problemowego ds. prawa w budownictwie
- ♦ 23.11.04 – egzamin testowy na uprawnienia budowlane – sesja jesienna

- ♦ 24-26.11. – konferencja naukowo-techniczna nt.: Inżynierskich problemów odnowy staromiejskich zespołów zabytkowych „REW-INŻ. KRAKÓW 2004”

- ♦ 24-29.11. – egzaminy ustne na uprawnienia budowlane – sesja jesienna
- ♦ 25.11.04 – szkolenie FIDIC dla członków MOIIB w Zakopanem
- ♦ 30.11.04 – XXI zebranie Prezydium MOIIB
- ♦ 01.12.04 – udział przewodniczącego MOIIB w posiedzeniu Prezydium Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów
- ♦ 03-04.12. – zebranie księgowych OIIB w Warszawie z udziałem Elżbiety Ziemby – księgowej MOIIB
- ♦ 08.12.04 – Rada Programowa Biuletynu Informacyjnego „Budowlani”
- ♦ 09.12.04 – zebranie Zespołu Problemowego ds. procesów budowlanych –posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
- ♦ 14.12.04 – spotkanie przedstawicieli administracji architektoniczno-budowlanej z województwa małopolskiego z przedstawicielami organów Izby – uroczyste wręczenie uprawnień budowlanych
- ♦ 15.12.04 – zebranie Zespołu Problemowego ds. szkolenia i stałego doskazywania.

Najważniejszy tydzień w gospodarce wodnej

Integruje środowisko inżynierskie, przyczynia się do wymiany myśli technicznej, jest również spotkaniem towarzyskim

Włodzimierz Drzyżdżyk

Najważniejszym wydarzeniem w życiu zawodowym inżynierów i techników związanych z gospodarką wodną, jest corocznie organizowany przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych, Zarząd Oddziału w Krakowie, Tydzień Hydrotechnika, Melioranta i Łąkarza. Każdego roku przypada on w maju.

W roku 2004 świętowaliśmy już XVI „Tydzień Hydrotechnika, Melioranta i Łąkarza”. W pierwszym dniu odbyła się konferencja naukowo-techniczna, na której – po części oficjalnej, powitaniu zaproszonych gości i uczestników konferencji – wręczono nagrody i dyplomy za najlepsze prace dyplomowe i magisterskie absolwentom Politechniki Krakowskiej, Akademii Rolniczej i Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji, oraz Honorowe Odznaki NOT i dyplomy Zasłużonego Seniora SITWM.

W części naukowo-technicznej wygłoszono referaty:

„Aspekty ekologiczne w projektowaniu małych zbiorników wodnych”.

Autor: dr hab. inż. Jerzy Szczęsny, prof. Politechniki Krakowskiej

„Wykorzystanie Funduszy EBI w regulacjach potoków górskich dorzecza Górnej Wisły”

Autor: mgr inż. Michał Piórecki, RZGW – Kraków

„Zastosowanie radaru w ocenie zagrożenia Polski Południowej intensywnymi opadami”.

Autor: dr inż. Jan Szturc – IMGW Kraków.
Po dyskusji sformułowano następujące wnioski:

Należy opracować plan gospodarki wodnej dla dorzecza Wisły.

Przy projektowaniu małych zbiorników wodnych należy włączyć je do systemu ochrony powodziowej i małej retencji.

Plany zagospodarowania przestrzennego miast i wsi powinny uwzględniać długofalowe plany gospodarki wodnej, co winno być umieszczone w Prawie wodnym.

Wykonane typy obiektów regulacyjnych umocnień z funduszu EBI na potokach górnej Wisły należy rozpowszechnić i obserwować ich zachowanie w dalszej eksploatacji, a jednocześnie podjąć szeroką dyskusję z projektantami, wykonawcami oraz kadrą inżynierską zrzeszoną w SITWM.

W dniach następnych odbyły się sesje wyjazdowe, organizowane przez sekcje SITWM.

Sekcja Inżynierii i Gospodarki Wodnej zorganizowała objazd potoków w Zlewni Skawy i Raby na roboty regulacyjne potoków wykonywanych przez przedsiębiorstwa: HYDRO-TREST – Skanska Kraków, Wodrol – Kraków, Staand – Inter – Bud Kraków, Wolimex – Limanowa, PBWM Kraków.

Sekcja Melioracji i Kształtowania Środowiska – Grupa Melioracyjna zorganizowała objazd potoków Skawinka i Harbutówka, gdzie zapoznano się z regulacją potoków w ramach usuwania szkód powodziowych.

Sekcja Melioracji i Kształtowania Środowiska – Grupa Wodociągowa – zorganizowała objazd potoków Paleczka, Jachówka i Krzczonów, zapoznając się z systemami ubezpieczeń.

Dla seniorów zorganizowano spotkanie, na którym prelekcję pt.: „Polskie odkrycia w południowym Peru” wygłosił prof. dr hab. inż. Andrzej Paulo.

„Tydzień” cieszy się wielkim zainteresowaniem inżynierów i techników zajmujących się gospodarką wodną, świadczy o tym udział 260 osób; jest czynnikiem integrującym środowisko inżynierskie, przyczynia się do wymiany myśli technicznej, jest również spotkaniem towarzyskim, pozwalającym na odnawianie starych i zawieranie nowych znajomości.

**Przewodniczący
Zarządu Oddziału SITWM
inż. Włodzimierz DRZYŻDŻYK**

Najmłodsze wśród stowarzyszeń

125 członków, inżynierów mostowców, tworzy drugi co do liczebności oddział ZM RP w kraju

W porównaniu z kilkudziesięcioletnimi tradycjami innych stowarzyszeń inżynierów budownictwa, mostowcy dopiero raczkują. Ta wąska specjalizacja budownictwa postanowiła o swoim wyodrębnieniu dopiero na początku lat. 90. Oddział Małopolski Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej powstał 14 października 1992 roku, w rok po zarejestrowaniu ogólnokrajowego Stowarzyszenia.

Pierwszym przewodniczącym został wówczas wybrany Tadeusz Słowakiewicz, który sprawował swoją funkcję przez 2 kadencje (1992-1997). Kolejnymi przewodniczącymi byli Kazimierz Furtak (1997-1999) i Zbigniew Fijałkowski (1999-2004).

Głównym obszarem działalności od początku istnienia ZM RP była integracja członków poprzez organizowanie spotkań szkoleniowych, wycieczek na interesujące obiekty inżynierskie oraz spotkań towarzyskich, jakimi niewątpliwie są doroczne Bale Mostowca. W styczniu br. Walne Zebranie Członków Oddziału dokonało wyboru nowego przewodniczącego i władz Oddziału. Przewodniczącym został Kazimierz Piwowarczyk, a zarząd ukonstytuował się w składzie: Grażyna Czopek i Waldemar Głowczak – wiceprzewodniczący, Wojciech Średniawa – sekretarz, Stanisław Furman – skarbnik oraz Barbara Furtak i Karol Ryż – członkowie.

Na pierwszym posiedzeniu nowego zarządu Oddziału wyznaczono cele do realizacji w najbliższym roku. Spośród już zrealizowanych zamierzeń należy wymienić przeprowadzone spotkania szkoleniowe. Pierwsze z nich zorganizowano w marcu, w Wojewódzkim Zarządzie Dróg w Krakowie, a jego tematem były naprawy i zabezpieczenia powierzchni konstrukcji mostowych oraz zastosowanie nowoczesnych łożysk w mostownictwie. Kolejne szkolenie na temat odwodnień mostów odbyło się w maju w Politechnice Krakowskiej i zostało zorganizowane we współpracy z Małopolską Izbą Inżynierów Budownictwa. Również we współpracy z Izbą zorganizowano listopadowe szkolenie na temat krajowych rozwiązań tuneli drogowych w aspekcie bezpieczeństwa pożarowego. Rozwiązania te przedstawiono

na przykładzie oddanego do eksploatacji tunelu w ciągu Wistlostrady w Warszawie oraz budowanego tunelu Trasy Średnicowej w Katowicach.

Zarząd wystąpił z wnioskiem o przyznanie medali „Za wybitne osiągnięcia w polskim mostownictwie”, który jest najwyższym indywidualnym wyróżnieniem Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej. Laureatem medalu z naszego Oddziału został prof. Kazimierz Furtak z Politechniki Krakowskiej.

Celem usprawnienia możliwości komunikacyjnych Zarządu z członkami utworzono stronę internetową oddziału (www.krakow.zmrp.pl). Aktualnie strona jest w fazie rozruchu, ale docelowo ma udostępniać członkom forum dyskusyjne na tematy interesujące inżynierów mostowych.

Tradycyjnie już, jak to miało miejsce w ostatnich latach, w okresie karnawałowym zorganizowany będzie „Bal Mostowca”.

Obecnie oddział krakowski liczy 125 członków i jest drugim co do liczebności oddziałem w kraju. Około 70 proc. członków mieszka w Krakowie, natomiast pozostali są rozrzucony na terenie całej Małopolski, a nawet poza jej granicami. Mając na względzie dotychczasowe owocne doświadczenia przy współorganizowaniu spotkań szkoleniowych, sympozjów i konferencji przez Małopolską Izbę Inżynierów Budownictwa, mamy nadzieję, że nasza dalsza współpraca będzie odbywała się z korzyścią dla całego środowiska inżynierów i techników skupionych w Izbie i innych stowarzyszeniach.

Kazimierz PIWOWARCZYK

Kazimierz Piwowarczyk

Przede wszystkim dokształcanie

Wojciech Biliński

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Krakowie działa już od 1948 roku i obejmuje terytorium województwa małopolskiego. Przewodniczącym Oddziału, wybranym na kadencję 2002–2004 jest dr inż. Wojciech Biliński.

W Oddziale działają Komisje:

- Komisja Nauki,
- Komisja Budownictwa,
- Komisja Kwalifikacyjna na Rzecznawców,
- Komisja Szkolenia i Informatyki,
- Komisja Materiałów i Wyrobów Budowlanych,
- Komisja Weryfikacyjna i Odznaczeń,
- Komisja Pomocy Koleżeńskiej,
- Komisja Kwalifikacyjna ds. Rekomendacji Podmiotów Gospodarczych w Dziedzinie Budownictwa,
- Komisja Ochrony Budowli przed Korozją,
- Komisja Młodej Kadry Technicznej.

Oddział prowadzi 2 Komitety przy Zarządzie Głównym PZITB:

- Komitet Informatyki w Budownictwie,
- Komitet Projektowania.

Oddział współorganizuje:

Konferencje:

- Metody komputerowe w projektowaniu

i analizie konstrukcji hydrotechnicznych w Korbielowie,

- Problemy Podziemnej Komunikacji Miejskiej w Krakowie,
- Inżynieryjne Problemy Odnowy Staromiejskich Zespołów Zabytkowych REW-INŻ.,
- coroczne konferencje WPPK wspólnie z Oddziałami PZITB w Bielsku-Białej, Gliwicach i Katowicach, a w 2005 r. organizatorem jest nasz Oddział,
- Seminaria – Prezentacje Firm: Mitek Industries Polska, Alpol Gips – Skała Sp. z o.o. - Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wapna, Thermo-Shield – illbruck, Comap Polska, Rockwool, Koelner, Colofificio San Marco, Cetco Poland – Wibex, Pro-Vent Systemy Wentylacyjne,

Studia Podyplomowe z zakresu: szacowania, zarządzania i pośrednictwa nieruchomości.

Kursy szkoleniowe: Przygotowujące do egzaminu na uprawnienia budowlane, kosztorysowanie robót budowlanych, zarządzanie nieruchomościami, AutoCad, z zakresu prawa budowlanego, doskonalące dla kadry kierowniczej, nadzoru budowlanego, podnoszące kwalifikacje zawodowe, szkolenia dla firm wg programu wynikającego z analizy zapotrzebowania.

Wykonuje poprzez swoją jednostkę gospodarczą:

Jan Strzałka

Pod znakiem

Rok 2004 upłynął pod znakiem jubileuszu 85-lecia Oddziału Krakowskiego, który szczyli się tym, że w 1919 r. był jednym z pięciu założycieli Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Główne uroczystości jubileuszowe połączone z obchodami Międzynarodowego Dnia Elektryki zorganizowano w sali obrad Rady Miasta Krakowa w połowie czerwca br. Jubileusz stał się okazją do podsumowania osiągnięć Oddziału, głównie dokonanych z ostatnich 5 lat.

Oddział Krakowski SEP liczy aktualnie ponad 1250 członków indywidualnych, 26 członków wspierających i 43 koła SEP. Aktywnie działa 7 sekcji naukowo-technicznych, spośród których najbardziej prężną działalność odnotowały Sekcja Instalacji i Urządzeń Elektrycznych, Sekcja Energetyczna i Sekcja Trakcji Elektrycznej. Sekcja liUE zorganizowała w bieżącym roku 9 seminariów naukowo-technicznych oraz imprezę ogniskową w Zawoi. Sekcja Energetyczna była wraz z Muzeum Inżynierii Miejskiej organizatorem seminarium „Tradycyjne i alternatywne źródła energii w regionie krakowskim”, a sekcja Trakcji Elektrycznej przygotowała niezwykle udaną XI Konferencję „SEMTRAK-2004”. Na wyróżnienie zasługuje tegoroczna działalność Ośrodka Rzecznawstwa SEP, który oprócz przypisanych mu zadań z zakresu rzecznawstwa podejmował się organizacji seminariów i szkoleń. Oddział Krakowski SEP podobnie jak w latach poprzednich był organizatorem:

- noworocznego spotkania najaktywniejszych członków,
- konkursu na najlepsze koło SEP,
- konkursu na najlepszy program komputerowy,
- konkursu na najlepszą pracę dyplomową dla absolwentów Wydz. EAIE AGH i Wydz. IEiK PK.

CENTRUM USŁUG

TECHNICZNO-ORGANIZACYJNYCH BUDOWNICTWA

31-113 KRAKÓW, ul. Straszewskiego 28, pokoje nr 16 i 18, II piętro
fax: (0-12) 421 47 37, tel. 430 09 84
pzitb@pzitb.org.pl szkolenia@pzitb.org.pl

- ekspertyzy konstrukcyjne, orzeczenia i oceny stanu technicznego obiektów z zakresu budownictwa,
- ekspertyzy mykologiczne obiektów budowlanych,
- nadzory autorskie i inwestorskie,
- przeglądy (roczne i pięcioletnie) stanu technicznego obiektów budowlanych,
- wyceny składników majątkowych,
- kosztorysy budowlane.

POLSKI ZWIĄZEK INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA ODDZIAŁ W KRAKOWIE

31-113 KRAKÓW, ul. Straszewskiego 28, pokój nr 13, II piętro
fax: (0-12) 422 30 83

Konto bankowe:

PKO BP S. A. I/O Kraków Nr: 17 1020 2892 0000 5702 0015 5879 •
NIP 676-01-21-681 pzitb@pzitb.org.pl • www.pzitb.org.pl/krakow

Podsumowanie działalności
Oddziału Krakowskiego
SEP w 2004r.

jubileuszu

Oddział był współorganizatorem i sponsorem kolejnej edycji Olimpiady Wiedzy Technicznej oraz organizowanego przez FSNT NOT Konkursu Prac Dyplomowych TECHNIK-2004. W listopadzie br. Oddział Krakowski SEP był współorganizatorem Targów „ELEKTRO-ENERGY-2004” oraz towarzyszącego targom seminarium nt. „Jakości i racjonalnego użytkowania energii elektrycznej”. W ostatnich dniach listopada Oddział Krakowski przygotował spotkanie Rady Prezesów SEP.

W ciągu całego roku przedstawiciele Oddziału Krakowskiego aktywnie pracowali w agendach i zespołach MOIIB. Oddział utrzymuje również kontakty międzynarodowe, np. z Oddziałem MEE z Egeru (Węgry) oraz nawiązał współpracę z Oddziałem Lwowskim Stowarzyszenia Inżynierów Elektryków Ukrainy.

Służą ochronie zdrowia i środowiska

Jan Pawełek

2004 rok był dobrym okresem dla Oddziału Krakowskiego Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych

Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych jest organizacją naukowo-techniczną o wieloletniej tradycji, bowiem działa od 1919 roku, w samym Krakowie od 1938 roku. W swojej działalności kładzie szczególny nacisk na rozwój inżynierii sanitarnej i inżynierii środowiska, służącej ochronie zdrowia i środowiska przyrodniczego.

Obejmuje następujące dziedziny: gazownictwo, wodociągi i kanalizacje, technologie wody i ścieków, ogrzewnictwo, ciepłownictwo, wentylację i klimatyzację, oczyszczanie miast i osiedli, balneotechnikę, technikę sanitarną wsi, ochronę wód.

Kończący się 2004 rok był dobrym okresem dla Oddziału Krakowskiego Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych. Za istotne w działalności Oddziału w tym czasie można uznać coraz efektywniejszą i odpowiadającą oczekiwaniom środowiska – działalność edukacyjno-szkoleniową, bowiem w okresie jedenastu miesięcy obecnego roku zorganizowano:

XV Konferencję naukowo-techniczną o zasięgu ogólnokrajowym nt.: „Wentylacja, klimatyzacja, ogrzewnictwo, zdrowie”. Konferencja uznana została za znaczące wydarzenie dla środowiska naukowego i praktyki gospodarczej. Uczestniczyło w niej 106 osób, a w czasie obrad wygłoszono 51 referatów,

Sześć seminariów szkoleniowych, z udziałem ponad 200 osób, podczas których przedstawiono aktualne i interesujące tematy dotyczące:

- miejsca gazownictwa polskiego w unormowaniach i przepisach Unii Europejskiej (wspólnie z MOIIB),
- wymagań przeciwpożarowych i ich konsekwencji w projektowaniu i eksploatacji sieci wodociągowych (wspólnie z MOIIB),
- wykorzystania funduszy proekologicznych ISPA na przykładzie modernizacji oczyszczalni ścieków w Krakowie-Płaszowie (wspólnie z MOIIB),
- działań profilaktyczno-zapobiegawczych w przypadkach sytuacji kryzysowych na terenach rekreacyjno-turystycznych,
- zastosowania metody próżniowej przy wykonywaniu przyłączy do sieci gazowej (wspólnie z MOIIB),
- wybranych zagadnień niekontrolowanych dopływów do systemu kanalizacyjnego

w Krakowie (wspólnie z MOIIB).

Zorganizowano kurs przygotowujący do egzaminu na uprawnienia budowlane branży sanitarnej.

Działalność edukacyjno-szkoleniowa i podejmowana w tym zakresie tematyka dobrze służyły w naszym zrzeszeniu takim celom jak:

- rozwijanie techniki i myśli technicznej,
- szerzenie wiedzy i postępu technicznego,
- integracja środowiska branżowego,
- podnoszenie i weryfikacji kwalifikacji zawodowych członków,
- przestrzeganie zasad etyki zawodowej.

Wzrosła liczba członków Oddziału i poszerzyły się jego struktury organizacyjne. Wyrazem tego trendu jest:

- przyjęcie do PZITS 62 nowych członków z Krakowa i woj. małopolskiego,
- powstanie jednego nowego koła (Bielsko-Biała) i podjęcie starań w zakresie reaktywowania koła w Politechnice Krakowskiej.

Nowo przyjęci członkowie rekrutują się z następujących dziedzin inżynierii sanitarnej: gazownictwa, ogrzewnictwa, wodociągów i kanalizacji, ochrony środowiska oraz spośród pracowników naukowych i studentów Politechniki Krakowskiej i Akademii Rolniczej.

Następuje aktywizacja działalności Sekcji Branżowych Oddziału i jego Komisji. Pięć sekcji branżowych Oddziału: gazownicza, wodociągowa, kanalizacyjna, ciepłownicza i balneotechniczna przygotowały interesującą problematykę szkoleniową w roku 2004 oraz zaproponowały ciekawe tematy szkoleń w roku 2005.

Do istotnych wydarzeń w życiu PZITS w roku 2004 należy zaliczyć XXIV Krajowy Zjazd PZITS, który w swoim postanieniu do delegatów zawarł bardzo trafną istotę pracy w Zrzeszeniu. Można ją przedstawić w kilku punktach:

- mimo trudnych okresów i konieczności podejmowania trudnych spraw, mają miejsce dokonania dające powody do satysfakcji,
- praca w Zrzeszeniu przebiega w życzliwej i koleżeńskiej atmosferze,
- praca społeczna cieszy się nadal uznaniem i akceptacją, bowiem preferuje więzi koleżeńskie, a nie zgłaszanie własnych racji politycznych,
- zmieniające się warunki ekonomiczne i społeczne nie osłabiły ciągłości trwania idei Zrzeszenia oraz troski o pielęgnację własnej tradycji i tożsamości.

Solidaryzm i wspólne działania stanowić powinny fundament dalszej pracy Zrzeszenia.

Jak pracować jako

Tłumaczenie tekstu przewodnika opracowanego

Przewodnik zajmuje się uznawaniem tytułów i kwalifikacji według tzw. pierwszego ogólnego systemu uznawania kwalifikacji, który dotyczy chronionych tytułów i kwalifikacji na poziomie Chartered Engineer (inżynier uprawniony-autoryzowany) lub Incorporated Engineer w Zjednoczonym Królestwie (Wielkiej Brytanii). Istnieje również oddzielny zbiór przepisów odnoszących się do tytułów i kwalifikacji, zgodny z drugim ogólnym systemem uznawania, który w Zjednoczonym Królestwie obejmuje poziom Engineering Technician (technik z uprawnieniami – autoryzowany).

Przepisy są aplikowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej i czterech państwach EFTA – Islandii, Lichtensteinie, Norwegii i Szwajcarii. Przewodnik informuje pokrótce o podstawowych wymaganiach w procesie uznawania kwalifikacji zawodowych i opisuje sytuację w poszczególnych krajach członkowskich UE, przedstawia również dane o organach właściwych do uznawania, miejscach kontaktowych i organizacjach zawodowych.

Podstawowe zasady

Prawo do życia i pracy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest podstawowym prawem każdego obywatela Unii. Dla bardziej ożywionego przepływu osób z kwalifikacjami, UE wydała przepisy, które gwarantują, że kwalifikacje zawodowe są wzajemnie uznawane przez wszystkie państwa Wspólnoty, a to dlatego, że w niektórych lub wszystkich państwach Unii określone kwalifikacje lub dyplomy są objęte ochroną.

Podstawową zasadą przy wzajemnym uznawaniu jest, że o ile osoba jest uprawniona do wykonywania zawodu regulowanego w swoim kraju, musi się jej umożliwić wykonywanie tego samego zawodu regulowanego i posługiwanie się odpowiednim tytułem w którymkolwiek państwie członkowskim Unii. Ponadto, gdy zawód ten nie jest regulowany w kraju macierzystym, musi się umożliwić jego wykonywanie w państwie członkowskim Unii, w którym jest regulowany, o ile dana osoba wykaże się odpowiednim wykształceniem i doświadczeniem zawodowym.

W zawodzie inżynierskim występują różnice pomiędzy członkami Unii Europejskiej. W zasadzie istnieją trzy odmienne podejścia:

- Zawód inżyniera nie jest regulowany, a żaden tytuł nie podlega ochronie. To jest przypadek Belgii.
- Nie ma żadnych ograniczeń w wykonywaniu zawodu inżyniera. Jednak niektóre tytuły akademickie lub zawodowe są chronione i do ich używania konieczne jest uznanie. To jest przypadek Danii, Finlandii, Francji, Niemiec, Islandii, Irlandii, Lichtensteinu, Holandii, Norwegii, Szwecji, Szwajcarii i Zjednoczonego Królestwa (Wielkiej Brytanii). W niektórych z tych państw, aby można było wykonywać określone czynności, należy posiadać odpowiedni tytuł.
- Zawód jest regulowany, rejestracja jest obowiązkowa, a uznanie kwalifikacji niezbędne. Tak jest w Austrii, Włoszech, Grecji, Portugalii, Hiszpanii.

Ramy prawne

Zawód inżyniera jest regulowany Dyrektywą 89/48 EWG, nazywaną również dyrektywą pierwszego ogólnego systemu uznawania. To zakłada uznanie kwalifikacji zawodowych na podstawie co najmniej 3-letnich pomaturalnych studiów uniwersyteckich lub wyższej szkoły zawodowej.

Ubiegający się o uznanie kwalifikacji powinien udokumentować, że pomyślnie ukończył co najmniej 3-letnie, pomaturalne studia w wyższej szkole zawodowej. W przypadku, gdy czas trwania studiów i praktyki jest o jeden rok krótszy od tego, który wymaga państwo członkowskie, a w którym ubiegający się pragnie uzyskać uznanie kwalifikacji, wówczas państwo to może zażądać udokumentowania doświadczenia zawodowego w wymiarze równym maksymalnie podwójnemu wymiarowi brakującego okresu kształcenia i praktyki. Na przykład, dla tytułu MEng w Wielkiej Brytanii wymagane są studia 4-letnie, podczas gdy w Hiszpanii, dla ekwiwalentnego tytułu – 5-letnie. W związku z tym, hiszpańskie instytucje właściwe do uznawania, mogą od inżyniera brytyjskiego żądać udokumentowania maksymalnie dwuletniej praktyki zawodowej.

O ile wykształcenie i praktyka w takim samym zawodzie różni się znacznie, wówczas

inżynier w Europie? (1)

w brytyjskim *Institution of Civil Engineers (ICE)*

państwo członkowskie może zażądać od ubiegającego się, aby przebył staż adaptacyjny lub poddał się testowi umiejętności (egzaminowi wyrównawczemu). Wnioskodawca powinien mieć możliwość wyboru jednej z tych możliwości.

Każdy wniosek jest traktowany indywidualnie. Oznacza to, że uznanie nie jest automatyczne, a organy właściwe do uznania, gdy dojdą do przekonania, że osoba nie odpowiada wymaganym kryteriom, mogą wniosek odrzucić. We wszystkich państwach członkowskich muszą istnieć procedury odwoławcze, pozwalające wnioskodawcy odwołać się od decyzji do sądu lub trybunału, zgodnie z prawem krajowym.

Niemożliwe jest, aby pojedyncze osoby, które nie uzyskały uznania kwalifikacji, występowały bezpośrednio do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Jeśli procedurą odwoławczą zajmuje się sąd danego państwa, to wówczas on zwraca się do Trybunału z prośbą o opinię w sprawie interpretacji prawa wspólnotowego. Trybunał wydał już bardzo dużo orzeczeń i w związku z tym istnieje wystarczająco wiele przypadków odnoszących się do uznawania kwalifikacji.

Jeśli jednak dane państwo członkowskie systematycznie popełnia błędy w implementacji prawa wspólnotowego, wówczas może się nim zainteresować Komisja Europejska i pozwać to państwo przed Trybunał, może również zainicjować skrócenie procedury. Obecnie w Trybunale znajduje się przypadek Grecji i problem uznawania w tym państwie uprawnień inżynierów i nauczycieli.

Komisja Europejska i członkowie Unii wprowadziły system o nazwie SOLVIT, stworzony do rozwiązywania problemów, na jakie napotykają obywatele i firmy w związku z funkcjonowaniem na rynku wspólnotowym, a które wynikają z nieprawidłowego stosowania prawa europejskiego. Korzystanie z systemu jest bezpłatne.

System funkcjonuje w oparciu o sieć utworzonych w każdym państwie członkowskim Centrów SOLVIT. Centrum Krajowe najpierw zbada szczegóły wnoszonej sprawy, a następnie skieruje go do bliźniaczego centrum kraju członkowskiego, w którym powstał problem. Centrum to do tygodnia potwierdzi przyjęcie sprawy i w terminie do 10 dni przedstawi rozwiązanie.

SOLVIT stanowi alternatywę dla postępowania sądowego na szczeblu krajowym lub

wspólnotowym. Proponowane przez niego rozwiązania nie są dla wnioskodawcy obowiązujące i nie mogą być wymuszone. Jeśli problem nie zostanie rozwiązany, lub gdy jego rozwiązanie nie jest do zaakceptowania przez wnioskodawcę, może on podejmować kolejne, przewidziane prawem kroki.

Uznawanie w praktyce

Jeśli planujecie wyjechać do innego państwa członkowskiego UE i pracować tam jako inżynier, a kwalifikacje i tytuł w tym państwie są regulowane, powinniście swój wniosek posłać jak najwcześniej, gdyż proces uznania kwalifikacji może trwać kilka miesięcy.

W dalszej części materiału znajduje się opis sytuacji w poszczególnych krajach

- potwierdzenie doświadczenia zawodowego,
- dokument stwierdzający członkostwo w organizacji zawodowej i prawo do używania chronionego tytułu w swoim kraju.

To jest jedynie przykładowy zestaw. Organ właściwy do uznania w niektórych krajach mogą żądać także innych dokumentów. Niektóre państwa żądają urzędowych tłumaczeń wszystkich dokumentów i uwierzytelnionych kopii, gdy nie są przetłumaczone oryginały.

Umiejętności językowe

Prawo Wspólnoty Europejskiej nie decyduje o umiejętnościach językowych jako takich. Normalnie oczekuje się, że ten, kto za-

Wspólnoty, łącznie z nazwami i adresami organów właściwych do uznania lub miejsc kontaktowych, które skierują was do odpowiedniej instytucji.

Jest ogólnie przyjęte, że organ uznający zażąda od was przedstawienia co najmniej wymienionych niżej dokumentów. Warto jednak wcześniej sprawdzić, jakie dokumenty muszą być przedłożone:

- dokument potwierdzający przynależność państwową,
- kwalifikacje i dyplomy,
- potwierdzenie czasu trwania i zakresu studiów oraz odbytych praktyk,
- życiorys,

mierza pracować w innym kraju, powinien znać jego język i kulturę, a potencjalny pracodawca nie zatrudniłby kogoś, kto nie jest zdolny porozumieć się w języku miejscowym.

W procesie uznawania niektóre państwa członkowskie żądają, aby wnioskodawca jeszcze przed decyzją o uznaniu potwierdził umiejętności językowe. Tak jest np. w Portugalii i Hiszpanii. Aczkolwiek nigdy tego w tym duchu nie badano, to jednak wydaje się, że tak daleko Komisja Europejska nie ingerowała i żaden taki przypadek nie był skierowany do Trybunału. Bardzo odmiennie *dokończenie na str. 18*

Jak pracować jako

Tłumaczenie tekstu przewodnika opracowanego

dokończenie ze str. 17

nie jest w krajach skandynawskich, gdzie nie ma takich wymagań i gdzie faktycznie wielu pracodawców nie żąda od ubiegającego się znajomości miejscowego języka, jeśli potrafi posługiwać się angielskim.

Jeśli jednak rozglądacie się za pracę w innym państwie UE, powinniście być świadomi problemów z językiem danego państwa. Powszechnie przyjęło się, że zawsze korzystnie jest posiadać przynajmniej podstawową znajomość jego języka (i kultury) jeszcze przed tym, nim rozpoczniecie starania o uznanie kwalifikacji zawodowych i uzyskanie zatrudnienia.

Rola FEANI i tytuł Eur Ing

FEANI, Europejska Federacja Narodowych Stowarzyszeń Inżynierów, zrzeszająca stowarzyszenia 25 krajów europejskich. FEANI reprezentuje interesy zawodowe inżynierów w Europie.

FEANI zarządza tytułem Eur Ing (Inżynier Europejski), który powinien stanowić gwarancję kompetencji i umiejętności inżynierskich. Projekt ten ma ułatwić przemieszczanie się inżynierów w obrębie i na zewnątrz obszarów geograficznych reprezentowanych przez kraje członkowskie FEANI i stworzyć ramy do wzajemnego uznawania kwalifikacji, aby inżynierom, którzy chcą pracować poza własnym krajem, umożliwić przenoszenie ze sobą

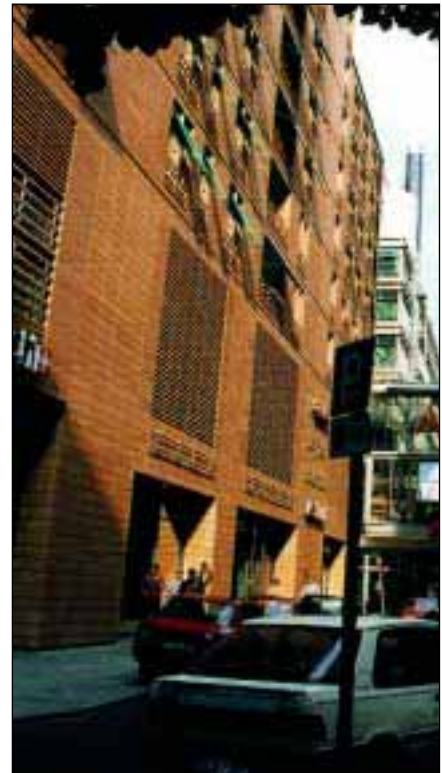
gwarancji umiejętności zawodowych. Wszyscy inżynierowie, którzy uzyskali tytuł Eur Ing, znajdują się w Rejestrze FEANI.

Do uzyskania tytułu Eur Ing konieczne jest spełnienie następujących wymagań:

- minimalnie 3-letnie, akredytowane w FEANI studia inżynierskie, bądź na Uniwersytecie (U) lub też na akredytowanych, uznanych przez FEANI (patrz Indeks FEANI) instytucjach kształcących na poziomie uniwersyteckim,
- minimalnie 2-letnie doświadczenie zawodowe (E).

W przypadku, gdy czas trwania studiów i praktyki jest łącznie krótszy niż 7 lat, należy wyrównanie do 7 lat dopełnić studiami (U), doświadczeniem zawodowym (E) lub praktyką (T) monitorowanymi przez zatwierdzoną instytucję inżynierską lub wcześniejszym zawodowym doświadczeniem inżynierskim.

FEANI prowadzi również Indeks obejmujący instytucje kształcące inżynierów na poziomie wyższym w 25 krajach europejskich, reprezentowanych w FEANI, tak jak podobne instytucje we Francji lub Norwegii i ich kursy inżynierskie, które wszystkie są akredytowane w FEANI jako w pełni odpowiadające wymaganiom związanym z tytułem Eur Ing. Indeks zawiera również krótki opis naro-

dowych systemów kształcenia w poszczególnych krajach.

Jeśli nowa dyrektywa sektorowa, dotycząca uznawania kwalifikacji zawodowych, będzie przyjęta (patrz niżej), FEANI z radością przyjąłaby sformułowanie w sprawie ubiegania się o tytuł Eur Ing i wskazanie na indeks FEANI jako fundament takiej wspólnej platformy uznawania zawodowych kwalifikacji inżynierów.

Nowa dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych

W 2002 r. Komisja Europejska zaprezentowała nowe dyrektywy ramowe jako część swojej ogólnej strategii uproszczenia i kodyfikowania prawa europejskiego, odnoszącego się do handlu wewnętrznego. Proponowana dyrektywa zastąpiłaby wszystkie obowiązujące w tym zakresie działalności dyrektywy, dwie dyrektywy sektorowe, dotyczące zawodów lekarskich i paralekarskich, architektów i trzy inne ogólne, dotyczące wszystkich innych zawodów regulowanych.

inżynier w Europie? (1)

w brytyjskim Institution of Civil Engineers (ICE).

Nowe dyrektywy nie reprezentują zupełnie nowego systemu. Zostały zachowane główne zasady dotychczasowych dyrektyw. Pojawiło się jednak kilka ważnych zmian, które, jeśli zostaną przyjęte, zmieniają sposób postępowania państw członkowskich z wnioskami. Główne punkty proponowanej dyrektywy są następujące:

- świadczenie usług transgranicznych musi być prostsze. Projekt zakłada, że jeśli osoba wykwalifikowana przenosi się za pracę do innego państwa członkowskiego na okres krótszy niż 16 tygodni, będzie to traktowane jako świadczenie usług i żadna rejestracja ani uznanie kwalifikacji zawodowych nie będzie potrzebne (z kilkoma wyjątkami),
- nie może już dalej być wymagane do uznawania doświadczenie zawodowe. Może być wymagany jedynie staż adaptacyjny lub test umiejętności (egzamin wyrównawczy), a ubiegający się ma prawo do wyboru jednej z tych dwu możliwości,
- organizacje zawodowe na poziomie europejskim mogą uzgodnić wspólną platformę, tj. przyjąć zestaw kryteriów, których spełnienie gwarantowałoby uznanie kwalifikacji zawodowych nieomal automatycznie, jeśli platforma zostałaby zatwierdzona przez Komisję Europejską.

Podejście sektorowe pozostawiono by dla zawodów lekarskich i pokrewnych (weterynarzy, farmaceutów, położnych, pielęgniarek) oraz dla architektów. Specyficzne załączniki do wytycznych określają minimalne wymagania, które wszystkie państwa Unii Europejskiej muszą aplikować. Oznacza to, że wykształcenie i praktyki szkoleniowe dla tych zawodów są, z pewnymi wyjątkami, zharmonizowane w całej Europie i że kraje członkowskie muszą nostryfikować i zatwierdzać oficjalnie uznane tytuły, które spełniają kryteria Dyrektywy. Posiadacze akredytowanego dyplomu i prawa do używania chronionego tytułu i praktykowania jako lekarz lub architekt, mają gwarantowane uznanie w którymkolwiek państwie. Obecnie każdy z tych zawodów obowiązuje samodzielne wytyczne.

Dochodzi do wielu zmian w procedurach administracyjnych. Ważnym aspektem jest fakt, że organy uznające muszą dać odpowiedź do 3 miesięcy. W stosunku do tych,

które tego nie uczynią, będą wyciągane konsekwencje.

Komisja zakłada również, że przyjmujące państwo członkowskie może żądać od

wnioskodawcy niezbędnej do wykonywania zawodu znajomości języka, ale musi być ona adekwatna do potrzeb tego zawodu. Podobnie zakłada się, że kraj Wspólnoty powinien być odpowiedzialny za zagwarantowanie warunków do możliwości uzyskania odpowiednich umiejętności językowych.

Projekt Komisji Europejskiej nie jest przedmiotem dyskusji w Parlamencie Europejskim i Radzie Ministrów. Parlament już w 1. czytaniu przegłosował wiele uzupełnień pierwotnego projektu. Uzupełnieniami nie będzie się zajmować Rada Ministrów.

Prawdopodobnie dojdzie do kolejnych zmian pierwotnego projektu. Nie będzie on z pewnością przyjęty wcześniej niż z końcem 2004 r., z najbliższym możliwym terminem implementacji – koniec 2006 r.

W następnym numerze opublikujemy konkretne wymagania wszystkich państw członkowskich wraz z adresami, nazwami ważnych dla inżynierów budownictwa organów i miejscami kontaktowymi.

Zbigniew Domostawski

Odpowiedzialność zawodowa

Problemy orzecznictwa

Problem odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej w budownictwie w świetle obowiązujących w naszym kraju przepisów, został omówiony w artykułach opublikowanych w 3 i 5 numerze biuletynu MOIIB „BUDOWLANI” – autorstwa Krzysztofa Majdy, wiceprzewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (OSD) MOIIB. W niniejszym artykule przedstawiam problemy związane z prowadzeniem postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków Izby w świetle doświadczeń praktycznych.

Podstawy prawne

Podstawę prawną prowadzenia postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków samorządów w budownictwie stanowi:

– Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządzie zawodowym architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 kwietnia 2002 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie,

– Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

W 2004 r. na wniosek ORzOZ prowadzono sprawy odpowiedzialności zawodowej 6 członków Izby, które zostały zakończone decyzją o ukaraniu, zamykającą postępowanie przed OSD jako I instancją.

Dwa rozstrzygnięcia mają rangę decyzji ostatecznych, zaś w pozostałych sprawach zostały wniesione zażalenia do KSD jako II instancji. Postępowania te były prowadzone przez trzyosobowe składy orzekające OSD, wyznaczone zarządzeniem przewodniczącego OSD.

Zadania OSD

Zawody architekta, inżyniera budownictwa oraz urbanisty mają wysoką rangę społeczną, co uzasadnia zakwalifikowanie ich do grupy zawodów zaufania publicznego. Zadania wykonywane przez osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w bu-

downictwie mają charakter misji obciążonej szczególną odpowiedzialnością. Orzekanie w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej – wymierzanie kary – jest więc obowiązkiem mającym na celu zaprowadzenie „porządku wewnętrznego” i zagwarantowanie utrzymania na właściwym poziomie jakości wykonywania zawodu oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej.

W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym staje obwiniony członek Izby, który ma prawo do wszelkich przewidzianych prawem środków obrony. Bardzo często obwiniony subiektywnie czuje się zarazem stroną pokrzywdzoną już samą sytuacją, w jakiej się znalazł, wobec postawienia wniosku o jego ukaranie. Sąd musi wziąć pod uwagę wszystkie fakty, dowody materialne i dowody z przesłuchania świadków w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Końcowa decyzja wymaga szczegółowego uzasadnienia na piśmie – stanowi ono podstawę do ewentualnego zażalenia na orzeczenie końcowe.

Przy prowadzeniu postępowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej obowiązują przepisy prawa administracyjnego zawarte w kpa.

Procedury

prowadzenia postępowań

Do praktyki orzecznictwa w PIIB wprowadzone zostały zasady oraz wzorce zawarte w dokumencie „Tryb postępowania rzeczników i sądów dyscyplinarnych Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie” na podstawie Uchwały nr 28/R/03 Krajowej Rady PIIB z dnia 19 listopada 2003 roku. Dokument ten stanowi kompilację wyciągów z właściwych przepisów prawa materialnego i procesowego.

Procedury opisane w tym dokumencie opierają się na przepisach kpa (odpowiedzialność zawodowa), a także na przepisach kpk (odpowiedzialność dyscyplinarna).

Przygotowanie do orzecznictwa

Działania organizacyjne OSD uwzględniają przede wszystkim przygotowanie członków sądu dyscyplinarnego do zadań i funkcji związanych z prowadzeniem postępowań. Członkowie przeszli stosowne szkolenia (które są kontynuowane), otrzymują wszelkie dostępne materiały oraz informacje napływające z Krajowej Rady oraz

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego. Na forum zebrania plenarnego OSD następuje wymiana doświadczeń i omawiane są napływające informacje oraz komentarze, opinie przydatne do wzbogacenia wiedzy potrzebnej do prowadzenia postępowań. Członkowie OSD są przygotowani do swoich zadań w możliwym do osiągnięcia zakresie i poziomie.

Zagrożenie ukaraniem

Stroną w postępowaniu jest obwiniony, który dopuścił się występku lub wykroczenia określonych w przepisach prawa budowlanego (art. 90-91 i art. 92-93) zagrożonych karą z tytułu odpowiedzialności zawodowej lub naruszył obowiązki określone w przepisach ustawy o samorządzie zawodowym w art. 41, albo uchybił zasadom kodeksu etycznego, co jest zagrożone karą z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej. Kara wymierzona prawomocną decyzją odnotowywana jest w centralnym rejestrze ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, prowadzonym przez głównego inspektora nadzoru budowlanego.

Z analizy dotychczas przeprowadzonych postępowań wynika, że realne zagrożenie ukaraniem z powodu winy nieumyślnej jest dość duże wobec istniejących uwarunkowań prowadzenia działalności zawodowej w budownictwie. Można wysnuć tezę o ryzyku specyficznym dla gospodarki rynkowej, gdzie występuje działanie pod presją ekonomiczną. Ujawnienie naruszenia przepisów przez osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne (szczególnie dotyczy to kierownika budowy oraz inspektora nadzoru inwestorskiego) następuje w wyniku kontroli przez organy nadzoru budowlanego lub sygnału osoby, której interes został naruszony, często skargi mającej wywołać retorsję. Naruszenie prawa musi rodzić konsekwencje, nawet jeśli jest ono wynikiem wprowadzenia w błąd, zatajenia istotnych okoliczności lub nacisku. Kara z tytułu odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej rzutuje bezpośrednio na sytuację zawodową członka Izby. Należy zatem wykażać stosowną rozwagę, ostrożność, przestrzegać przepisów oraz zasad wiedzy technicznej i zasad etyki zawodowej w dobrze rozumianym własnym interesie.

Przyczyny przewinień

Z tytułu jednego przewinienia można zostać ukarany zarówno karą przewidzianą

i dyscyplinarna członków PIIB

w praktyce

przy odpowiedzialności zawodowej, jak i przy odpowiedzialności dyscyplinarnej (w tym drugim przypadku obwiniony ponosi niemałe koszty postępowania).

Analiza przeprowadzonych postępowań przed OSD na wniosek Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wskazuje na kilka najczęściej występujących przyczyn łamania przepisów z zakresu odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej. Są to:

- nieprzestrzeganie warunków technicznych wykonania robót,
- prowadzenie robót w zakresie istotnie odbiegającym od zatwierdzonego projektu budowlanego i pozwolenia na budowę,
- niewykonanie decyzji administracyjnej np. o wstrzymaniu robót,
- dopuszczenie do sytuacji zaistnienia katastrofy budowlanej.

W szczególnie trudnej sytuacji jest np. kierownik budowy wobec presji ekonomicznej i nacisków inwestora. Działania nakierowane na ochronę zawodu prowadzone przez Izbę zapewne wkrótce uwzględnią kwestię warunków wykonywania zawodu. Takie są oczekiwania środowiska budowlanych.

Na wzór sądów

W postępowaniu związanym z odpowiedzialnością zawodową w budownictwie obowiązują takie same standardy (zasady i tryb), jak w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez organy administracji publicznej. Izby samorządu zawodowego w budownictwie stopniowo podejmują zadanie zbudowania aparatu wewnętrznego, uzbrojonego w środki organizacyjne oraz potrzebne instrumenty konieczne do wypełnienia procedur administracyjnych. Jest to warunkiem prawidłowego wykonywania funkcji orzecznictwa związanego z odpowiedzialnością zawodową. Uregulowania wymaga sprawa wymiaru kosztów postępowania administracyjnego w części obciążającej obwinionego. Zasady i tryb postępowania w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej uregulowane są odrębnie łącznie z „naliczaniem kosztów”.

W regulacjach wewnętrznych zawartych w „Trybie postępowania...” założono rozwiązania strukturalne nawiązujące dość wyraźnie do przepisów o ustroju sądów powszechnych. Okręgowym sądom dyscypli-

narnym przypisano zadania jak dla wydziałów sądów rejonowych.

Podsumowanie

W minionym okresie zadania orzekania w zakresie odpowiedzialności zawodowej oraz dyscyplinarnej były prowadzone przez OSD MOIIB zgodnie z ustalonym trybem postępowania, na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Wszystkie czynności związane z postępowaniami prowadzono bez angażowania kancelarii prawnej.

Obowiązujące zasady i tryb postępowania w orzekaniu w zakresie odpowiedzialności zawodowej oraz dyscyplinarnej członków Izby stawiają wymogi analogiczne, jak dla organów administracji państwowej w postępowaniu administracyjnym. Obowiązuje tu zasada wysokiego profesjonalizmu i sprawności administracyjnej. Takie warunki muszą być zachowane w wykonywaniu funkcji orzecznictwa przez okręgowe sądy dyscyplinarne.

Kary, jakie mogą być orzekane, są niezwykle dotkliwe dla dalszej kariery zawodowej obwinionego, gdyż w maksymalnym wymiarze obejmują zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie do 5 lat z obowiązkiem złożenia egzaminu na uprawnienia budowlane (odpowiedzialność zawodowa) lub skreślenia z listy członków Izby (odpowiedzialność dyscyplinarna).

Biorąc pod uwagę wymienione wyżej skutki, stopień skomplikowania procedur prawnych w postępowaniu i konieczność posiadania określonej wiedzy z dziedziny prawa procesowego, należy stwierdzić, że prowadzenie orzecznictwa w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej w izbie samorządu zawodowego jest trudnym, skomplikowanym i odpowiedzialnym zadaniem.

W MOIIB wykonana została konieczna praca w zakresie przygotowania członków OSD do zadań orzecznictwa (szkolenia, wymiana doświadczeń, materiały i wzorce) i mamy za sobą doświadczenia minionego etapu działalności, które na łamach biuletynu „Budowlani” będziemy Państwu – również ku przestrodze – przedstawiać.

Zbigniew DOMOSŁAWSKI
(Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOIIB)

**POLSKI ZWIĄZEK
INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
BUDOWNICTWA
ODDZIAŁ W KRAKOWIE**

przy współpracy:

- Oddziałów
w Bielsku-Białej,
Gliwicach i Katowicach
- Komitetu Projektowania
Zarządu Głównego
PZITB

ZAPRASZA

**PROJEKTANTÓW I WYKONAWCÓW
NA**

**XX JUBILEUSZOWĄ
OGÓLNOPOLSKĄ KONFERENCJĘ
WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA
KONSTRUKCJI**

**1-4 marca 2005 r.,
Wisła, Hotel Gołębiowski
na temat:
NOWE ROZWIĄZANIA
konstrukcyjno - materiałowo -
technologiczne**

**POSADOWIENIE BUDOWLI, ŚCIANKI
SZCZELNE I SZCZELINOWE,
KOTWY GRUNTOWE,
KONSTRUKCJE Z GRUNTU
ZBROJONEGO**

Stanisław Abrahamowicz

Uprawnienia

Zadania Okręgowego Rzecznika

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. 01.5.42.) powołała nowe struktury określające organizację i zadania tych samorządów, a także prawa i obowiązki członków w nich zrzeszonych. Samorzady uzyskały przede wszystkim prawo nadawania i pozbawiania uprawnień budowlanych.

Do zadań samorządów zawodowych najbardziej interesujących nasze środowisko należy między innymi:

- sprawowanie nadzoru nad należytym wykonywaniem zawodu przez członków Izby,
- ustalanie zasad etyki zawodowej i nadzór nad jej przestrzeganiem,
- nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych, a także nadawanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego i uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców,
- przeprowadzanie egzaminów oraz potwierdzanie kwalifikacji wg ustalonych zasad,
- prowadzenie postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków Izby.

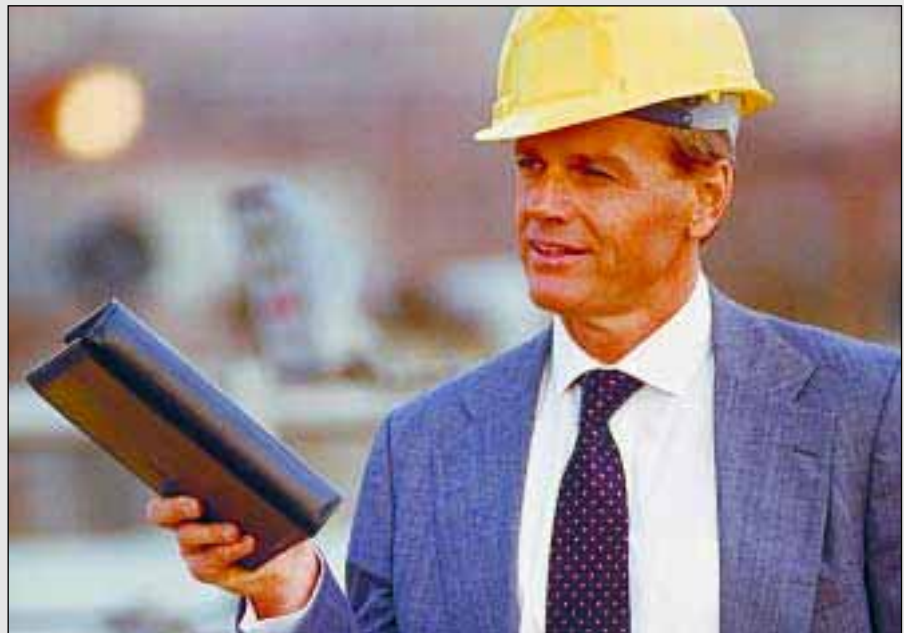
Ostatnie z wymienionych zadań dotyczy działalności organu Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej MOIIB jako właściwego do prowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz pełnienia funkcji oskarżyciela w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków Izby i sporządzania stosownych wniosków o ukaranie osób naruszających zasady wynikające z ustawy Prawo budowlane oraz Kodeksu Etycznego Postępowania Zawodowego Członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Wnioski w tej sprawie kierowane są do kolejnego organu, jakim jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Wykonywanie zawodu inżyniera (technika) budownictwa, polega na projektowaniu obiektów budowlanych, ich realizacji, nadzorze nad procesem ich powstawania, utrzymaniu tych obiektów oraz edukacji w tym zakresie.

Wykonywanie zawodu w ramach posiadanych uprawnień budowlanych jest dopuszczalne tylko dla osób wpisanych na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego (art. 6 ust. 1), którzy podlegają obo-

wiązki ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody, które mogą wystąpić w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (art. 6 ust. 2).

Powyższe, bardzo skrócone, omówienie zasad ogólnych działalności organów odpowiedzialnych za całokształt poprawnego wykonywania zawodu przez członków Izby miało na celu wprowadzenie do tematu właściwego, to jest zakresu i sposobu wykonywania uprawnień Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. W ramach krótkiej informacji uznano, że są uprawnione takie

skróty myślowe, a pełny tekst ustawy i rozporządzeń wykonawczych oraz innych aktów prawnych i normatywnych można znaleźć na stronie internetowej naszej Izby: www.map.piib.org.pl

Aktem wykonawczym do ustawy o samorządzie zawodowym jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. w sprawie szczególnych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. (Dz. U. 02.194.1635.).

Jak widać, dopiero od stycznia 2003 roku, działalność samorządu zawodowego zo-

stała unormowana i organy, a w tym Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej MOIIB, uzyskały podstawy praktyczne swej działalności. Rozporządzenie to zawiera 50 paragrafów i 7 rozdziałów, gdzie opisano szczególnie nas interesujące:

- postępowanie wyjaśniające prowadzone przez rzeczników
- postępowanie przed sądem dyscyplinarnym.

Dla uściślenia procedur Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa podjęła uchwałę Nr 28/R/03 z dnia 19 listopada 2003 r. w sprawie trybu postępowania rzecz-

ników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. Do wymienionego trybu postępowania dołączono wykaz formularzy stosowanych w postępowaniach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej.

Poniżej podano kilka podstawowych informacji dotyczących działalności organu Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej MOIIB:

- Rzecznik wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu lub na wniosek okręgowej rady izby albo krajowego rzecznika (odpowiedzialność dyscyplinarna).

pod kontrolą

Odpowiedzialności Zawodowej MOiB

– Rzecznik wszczynają postępowanie wyjaśniające z urzędu lub na wniosek organu nadzoru budowlanego właściwego dla miejsca popełnienia czynu lub stwierdzającego popełnienie czynu (odpowiedzialność zawodowa).

W obu przypadkach wszczęcie postępowania wyjaśniającego z urzędu może być spowodowane wnioskiem, skargą lub informacją uzyskaną przez rzecznika od osób trzecich.

Rzecznik jest właściwy miejscowo w sprawach czynów popełnionych na terenie działania Izby. Jeżeli w sprawie wszczęto postępowanie, prowadzi się je w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w jego przebiegu.

Wszczęcie postępowania wyjaśniającego nie wymaga wydania postanowienia.

W przypadku stwierdzenia okoliczności wyłączających postępowanie, rzecznik wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub decyzję o umorzeniu wszczętego postępowania, wraz z uzasadnieniem.

W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dąży do szczegółowego wyjaśnienia sprawy, badając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść członka Izby, którego dotyczy postępowanie.

Członkowi Izby, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, należy umożliwić złożenie wszystkich wyjaśnień, które on uważa za istotne dla sprawy. Może też zgłaszać wnioski dotyczące przesłuchania świadków, powołania biegłych oraz przeprowadzenia innych dowodów.

Jeżeli zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, rzecznik wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, na które przysługuje zażalenie.

Powyższe wybrane informacje dotyczące działalności organu Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej MOiB nie wyczerpują zagadnienia, ale ogólnie orientują w tej materii. Jak widać, czyny dotyczące odpowiedzialności zawodowej opisane w art. 95 ustawy Prawo budowlane są szczególnie objęte działalnością rzecznika – oskarżyciela. Natomiast czyny naruszające Kodeks Etyczny podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wszczęte postępowanie dotyczące odpowie-

działalności zawodowej nie wyklucza prowadzenia także postępowania w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej w stosunku do tego samego członka Izby. W obu postępowaniach różnicowano zakres stosowanych kar.

Ponieważ wskazano łatwy sposób dotarcia do pełnej informacji w zakresie spraw poruszanych w tym artykule (strona internetowa) uznano, że przedstawiony materiał jest dostateczny dla ogólnego zapoznania Czytelnika z problematyką działalności organu Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej MOiB na etapie wstępnej informacji.

Dla zainteresowanych, a zwłaszcza członków Izby, rzecznik lub jego zastępca pełnią dyżury w biurze Izby (szczegóły na str. 2 niniejszego biuletynu), celem bezpośredniego spotkania dla omówienia spraw poruszanych przez rozmówców. W toku spotkań podejmowana jest próba wyjaśnienia problemu i wielokrotnie zapobiega to dalszym działaniom ze strony wnioskodawców. Sporządzona krótka notatka zastępuje konieczność odpowiadania na piśmie na błędne wnioski kierowane do Izby.

Najczęstsze błędy we wnioskach kierowanych do Izby polegają na:

– oczekiwaniu, że Izba zweryfikuje działania członka Izby, co do których istnieje podej-

zenie, iż są to działania błędne (potwierdzenie nieprawdy, nieobiektywne, wadliwe merytorycznie, tendencyjne i inne). Izba nie jest właściwa do takich ocen,

– niewyczerpaniu przez wnioskodawcę drogi administracyjnej dla załatwienia sprawy, czyli rozstrzygnięcia tzw. zagadnienia wstępnego,

– składaniu wniosków przedwczesnych; na przykład w sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa istnieje obowiązek złożenia stosownego zawiadomienia do prokuratury i dopiero po zakończeniu tego postępowania – ewentualne skierowanie wniosku do Izby o ukaranie członka Izby z tytułu odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej.

W celach dydaktyczno-instruktażowych rzecznik zamierza w przyszłości prowadzić niewielką kolumnę w naszym biuletynie „Budowlani”, gdzie będą zaprezentowane takie zdarzenia (z terenu naszej Izby lub innych okręgów), które warto przedstawić członkom Izby dla przestrogi i zwrócenia uwagi na poprawne wykonywanie zawodu zaufania publicznego, jakim winna być nasza działalność zawodowa w budownictwie.

Stanisław ABRAHAMOWICZ
(Okręgowy Rzecznik
Odpowiedzialności Zawodowej MOiB)

Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w I kwartale 2005 roku

Zespół ds. szkolenia i stałego doskazywania członków MOIB

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data / Miejsce	Organizator / Wykładowca
1.	branża elektroinstalacyjna – SEP - Kraków : Seminarium : „Nowoczesne rozwiązania rozdzielnic i stacji elektroenergetycznych na przykładzie stacji Kotlarska“ <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	13.01.2005 12.00 GPZ Kraków ul. Kotlarska	Organizator : SEP O. Kraków
2.	wszystkie branże : Seminarium : „Zasady i warunki stosowania procedur FIDIC“ <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	20.01.2005 10.00-16.00 Nowy Sącz NOT ul. Kraszewskiego 44	Organizator : PZITB O. Kraków Tel/fax : (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl mgr inż. Marek Krupski Członek FIDIC, SIDiR, Ekspert, Rozjemca
3.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium : „Projektowanie konstrukcji murowych“ <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	27.01.2005 10.00–14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. prof. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O. Kraków Tel/fax: (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl dr inż. Piotr Matysek Politechnika Krakowska
4.	branża ogólnobudowlana – PZITB : branża sanitarna – PZITS : branża wodno-melioracyjna – SITWM : Seminarium : „Niekonwencjonalne źródła ciepła: energia słoneczna – inżynieria środowiska“ <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i> <i>(w trakcie negocjacji)</i>	styczeń 2005 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28	Organizator : PZITB O. Kraków dr hab. inż., prof. PK Henryk Hopkowicz Informacja: mgr inż. Stanisław Nowak tel.: (12) 4214737
5.	branża wodno-melioracyjna : SITWM Konferencja krajowa : „Nowoczesne zasady regulacji rzek i potoków górskich w aspekcie ochrony środowiska“ <i>(w trakcie negocjacji)</i> <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	styczeń 2005 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28	Organizator : SITWM O. Kraków ul. Straszewskiego 28 31-113 Kraków Poniedziałki w godz. : 10.00-13.00 tel.: (12) 4224722 wew. 34 lub tel. przew. SITWM (12) 2961358
6.	branża sanitarna: PZITS Seminarium szkoleniowe : „Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia (BIOZ) podczas wykonywania robót budowlanych branży sanitarnej“ <i>(dla członków MOIB udział bezpłatny)</i>	styczeń 2005 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa	Organizator: PZITS O. Kraków Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698 inf.10.30-14.00 (pn-czw)

Lp.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data / Miejsce	Organizator / Wykładowca
7.	<p>branża elektroinstalacyjna – SEP – Nowa Huta :</p> <p>Seminarium: „Problemy projektowania rozwoju elektroenergetycznych sieci rozdzielczych“ (dla członków MOIIB udział bezpłatny)</p>	<p>09.02.2005 12.00-14.00 Kraków – Nowa Huta Budynek NOT Kraków Centrum C bl. 10</p>	<p>Organizator: SEP O. Nowa Huta mgr inż. Bogdan Niżnik tel. (603) 306036</p>
8.	<p>branża ogólnobudowlana – PZITB :</p> <p>Seminarium : „Bezpieczeństwo pożarowe, wymagania przeciwpożarowe.....“ (dla członków MOIIB udział bezpłatny)</p>	<p>10.02.2005 10.00-14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. prof. Stella-Sawickiego</p>	<p>Organizator: PZITB O. Kraków Tel/fax: (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl Informacja: mgr inż. Stanisław Nowak tel: (12) 4300984</p>
9.	<p>branża elektroinstalacyjna – SEP - Kraków:</p> <p>Seminarium : „Instalacje elektryczne inteligentnych budynków w oparciu o rozwiązania firmy Merten“ (dla członków MOIIB udział bezpłatny)</p>	<p>24.02.2005 11.00-15.00 Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28</p>	<p>Organizator: SliUE O.Kr SEP mgr inż. Ryszard Damijan tel. (601) 497125 (12) 4225804</p>
10.	<p>branża ogólnobudowlana – PZITB:</p> <p>Seminarium : „Ochrona obiektów budowlanych przed wilgocią, korozją i zagrzybieniem“ (dla członków MOIIB udział bezpłatny)</p>	<p>24.02.2005 10.00–14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. prof. Stella- Sawickiego</p>	<p>Organizator: PZITB O. Kraków Tel/fax: (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl Informacja: mgr inż. Stanisław Nowak tel: (12) 4300984</p>
11.	<p>branża ogólnobudowlana – PZITB: branża wodno-melioracyjna – SITWM:</p> <p>Seminarium : „Wspomaganie komputerowe projektowania inżynierskiego w geotechnice“ (dla członków MOIIB udział bezpłatny) (w trakcie negocjacji)</p>	<p>luty 2005 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28</p>	<p>Organizator : PZITB O. Kraków dr hab. inż. Andrzej Truty, prof. PK Informacja: mgr inż. Stanisław Nowak tel: (12) 4300984</p>
12.	<p>branża sanitarna : PZITS Seminarium szkoleniowe : „Nowoczesne metody użytkowania paliw gazowych” – doc. A. Wroński INiG (dla członków MOIIB udział bezpłatny)</p>	<p>luty 2005 Kraków Dom Technika ul.Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa</p>	<p>Organizator : PZITS O.Kraków Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698 inf.10:30-14:00 (pn-czw)</p>
13.	<p>branża ogólnobudowlana – PZITB :</p> <p>Konferencja Naukowo-Techniczna : „Warsztat pracy projektanta konstrukcji” – Wisła – Ustroń 2005 r. Cykl: NOWE ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO-MATERIAŁOWO – TECHNOLOGICZNE Temat: „POSADOWIENIE BUDOWLI, ŚCIANKI SZCZELNE I SZCZELINOWE, KOTWY GRUNTOWE, KONSTRUKCJE Z GRUNTU ZBROJONEGO” Opłata konferencyjna: 980,00 PLN</p>	<p>01-04.03.2005 Wisła Hotel Gołębiwski</p>	<p>Organizator : PZITB O.Kraków Informacja: tel. (12) 4223083 www.pzitb.org.pl/krakow www.wppk.info</p>

Doskonalenie zawodowe

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data / Miejsce	Organizator / Wykładowca
14.	branża komunikacyjna – sekcja drogowa: SITK RP Konferencja Naukowo-Techniczna : „Zarządzanie ruchem na drogach” Opłata konferencyjna : 900,00 PLN	07-09.03.2005 Zakopane „GEOVITA”	Organizator : SITK RP O. Kraków Informacja: mgr inż. Ryszard Żakowski tel. (604) 556955
15.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Konferencja Naukowo-Techniczna: „Metody komputerowe w projektowaniu i analizie konstrukcji hydrotechnicznych” Opłata konferencyjna: 700,00 PLN	07-10.03.2005 Korbielów Ośrodek Wypoczynkowy „JONTEK”	Organizator : ZPKI – Politechnika Krakowska KILiW PAN - Sekcja Hydrotechniki PZITB O. Kraków Informacja: dr inż. Wojciech Biliński tel. (691) 702534 www.pzitb.org.pl/krakow www.wppk.info
16.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium : „Projektowanie konstrukcji aluminiowych w świetle Eurokodu 9” <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	10.03.2005 10.00-14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. prof. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O. Kraków Tel/fax: (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl prof. Marian Gwóźdź Politechnika Krakowska
17.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium : „FIDIC - procedury przetargowe: część II” <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	24.03.2005 10.00-14.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. prof. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O. Kraków Tel/fax: (12) 4214737 cutob@pzitb.org.pl
18.	branża elektroinstalacyjna – SEP - Kraków : Seminarium : „Ochrona odgromowa obiektów budowlanych” <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	24.03.2005 11.00-15.00 Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: SEP O. Kraków mgr inż. Krzysztof Wincencik tel. (606) 826782
19.	branża sanitarna: PZITS Seminarium szkoleniowe : „Wtórne zanieczyszczenia wody w sieci wodociągowej – przyczyny, metody zapobiegania i eliminacji” <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	marzec 2005 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa	Organizator: PZITS O. Kraków Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698 inf.10.30-14.00 (pn-czw)

UWAGA !

We wszystkich ww. zorganizowanych formach doskonalenia zawodowego członków MOIIB przez Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne (PZITB, PZITS, SEP, SITWM, SITK RP, SITNiG, ZMRP), rozliczenie finansowe następuje w wyniku przedłożenia – bezpośrednio u Głównej Księgowej MOIIB i bez opiniowania przez ZP-SiSD – zbiorczej faktury za zorganizowanie kursu, szkolenia itp. wraz z listą imienną i wpisanym nr. członkostwa w MOIIB oraz podpisem uczestnika na liście obecności. W tych przypadkach nie ma możliwości indywidualnego rozliczania dofinansowania każdego uczestnika przez ZP-SiSD!

Oprócz ww. propozycji istnieje możliwość indywidualnego dofinansowania uczestnic-

two – dla każdego członka MOIIB – łącznie w różnych formach doskonalenia: kursach, szkoleniach i konferencjach naukowo-technicznych w maks. kwocie 250,00 PLN w skali danego roku, zorganizowanych przez innych organizatorów niż Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne (PZITB, PZITS, SEP, SITWM, SITK RP, SITNiG, ZMRP).

*Ciepłych, radosnych i rodzinnych świąt
Bożego Narodzenia
wspaniałych prezentów pod choinką,
a w Nowym 2005 r.
wielu sukcesów osobistych i zawodowych,
dziesiątek wygranych przetargów,
setek zleceń i tysięcy w portfelach
wszystkim naszym
członkom i sympatykom
życzy*

*Redakcja i Rada Programowa biuletynu
Małopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa*

